WALT DISNEY'S

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

No. 38 22 SEPT. 1962
35 CT. - A. W. 25 CT. - BELGIE 6 FR.

Beste vrienden en vriendinnen

TOEN ik lootst door het bos liep, kwam ik bij het huis van de drie biggetjes, en natuurlijk vroeg Knor of ik even naar binnen wilde komen. Het werd een heel gezellige middag, met thee en koekjes en lange verhalen van Knir en Knar, en toen ik eindelijk naar huis ging, was 't al flink donker. Daardoor kwam het dat ik de grote schaduw niet zag, die naast de deur stond te wachten, en pas toen ik de deur achter me had dichtgedaan en een stem hoorde roepen: „Kip, ik heb je!" had ik in de gaten dat het slimmer is om niet 's avonds in het donker het huis van de biggetjes te verlaten! Natuurlijk

had de Grote Boze Wolf meteen door dat hij de verkeerde beet had. Sjongejonge, wat schrok hij! „L-lieve help!" stamelde hij. „B-bent u het, Oom Donald? Ik dacht... Ik bedoel... ja, ziet u, eh... Ik dacht dat Wolfje daarbinnen was, en ik wilde hem verrassen!" Hij vond dat blijkbaar zo'n goede verklaring voor zijn gedrag, dat hij het nog 'ns zei. „Ik wilde hem verrassen!" zei hij.

„Nou," antwoordde ik, terwijl ik de zak van mijn hoofd probeerde te krijgen, „dat moest je dan liever niet doen door een zak over hem heen te gooien. Midas!" Hierop wist Midas niets te zeggen.

„Enna..." — eindelijk had ik de zak er af en gaf hem aan de wolf terug — „ik kan je wel even vertellen dat de biggetjes vanavond vroeg naar bed gaan. Ja kunt dus wel naar huis gaan, want ze komen niet meer naar buiten, hoor!"

Midas bromde wat, toen hij afdroop. Ik geloof niet dat hij ooit de hoop opgeeft, de biggetjes nog 'ne te vangen!

OOM DONALD

SAARTJE VAN DALE, CADZAND. Wat een gezellige brieven schrijf je me altijd. En ik vind je tekeningen ook altijd heel mooi. Krijg je meestal een acht voor tekenen op school?

BENNIE GROENENBERG, DELFT. Nee, landschildpadden houden niet van zwemmen, ik zou hem dus maar niet in het water zetten als ik jou was! Maar hij moet wel altijd een schoteltje fris water hebben om te drinken, hoor!

zo'n grote wachtlijst, dat ik er echt niets aan kan doen!

KEES BAX, ZWIJNDRECHT. Ik vind 't niets leuk, hoor, om met een briefkaartje afgescheept te worden! Schrijf je me de volgende keer 'ns een hele lange brief?

MARLEEN STEENDIJK, ZIERIKZEE. Weet je wat Midas zei, toen Wolfje hem je brief voorlas? „Zie je nu wel, zoon, leder-

* OOM DONALDS BRIEVENBUS *

LENIE MICKERS, BOEKEL. Het heeft wel heel lang geduurd voor je aan de beurt was om in de Brievenbus te staan, hè? Maar er is ook een heeft medelijden met me, omdat jij zo braaf bent! Ga je mee de biggetjes vangen?" Sja....

* * * * *

* Prijzen *

Beste prijs: Een Kodak Starlet fotocamera, winkelwaarde f 23.50; tweede prijs: een Pelikan vulpen met gouden pen, winkelwaarde f 17.50; derde t/m twaalfde prijs: een „Donald Duck" legel en vork; dertiende t/m tweeëntwintigste prijs: 'n „Donald Duck" vulpotlood.

3e t/m 12e prijs: A. Nieuwland, **Oudeschaat;** H. Eisenga, **Den Haag;** M. J. Janssen, **Heerlen;** H. Harkema, **Zuidhorn;** Elly Bruijn, **A'dam;** W. Hendriksen, **Lunteren;** T. Jonker, **Hall. Rading;** J. v. Dijk, **Pernis-R'dam;** H. Binnendijk, **Coevorden;** C. v. Bree, **Borne.** 13e t/m 22e pr.: T. Maas, **Utrecht;** J. Dom, **Antwerpen-2 (Blg.);** M. Mostert, **Hippolytushoef;** B. Visser, **Ittereum;** A. Verburg, **Mijdrecht;** D. Manochoetoe, **Roosendaal;** H. Monnink, **Enschede;** Guusje Pijper, **Amersfoort;** A. v. Zijl, **Schalkwijk;** J. Rutjes, **Nijmegen.**

De oplossing van prijsvraag no. 36 luidt: **OLIFANT.**

OPLETTEN ALLEMAAL!

Hier volgen de namen van de wekelijkse prijswinnaars van no. 31:
1e prijs: I. Murre, **Hansweert.**
2e prijs: B. v. d. Weerd, **Arnhem.**

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG NO. 38

* * *

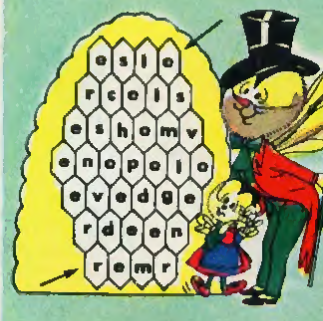

In deze honingraat staat een spreekwoord verborgen.
Hoe dit spreekwoord luidt, kun je te weten komen, door te beginnen met het hokje bovenaan, dat wordt aangewezen door de pijl, en dan steede naar een letter in een van de aangrenzende hokjes te schrijven.
Je mag elke letter maar één keer gebruiken.
Om je te helpen, vertellen we je er bij, dat je vanuit het eerste hokje naar links moet gaan.
Verder moet je dus zelf de juiste richting proberen te kiezen.
De laatste letter staat onderaan links en wordt ook aangewezen door een pijl.
Schrijf het spreekwoord (elf woorden) op een briefkaart en stuur die vóór 27 september als je in Nederland woont aan **Donald Duck,** Postbus 792, Amsterdam,
en als je in België woont aan **Donald Duck,** Postbus 2, Antwerpen 19.
Vergeet niet, duidelijk je naam en adres op de kaart te vermelden en zet in de linkerbovenhoek „Oplossing 38".
Veel succes!

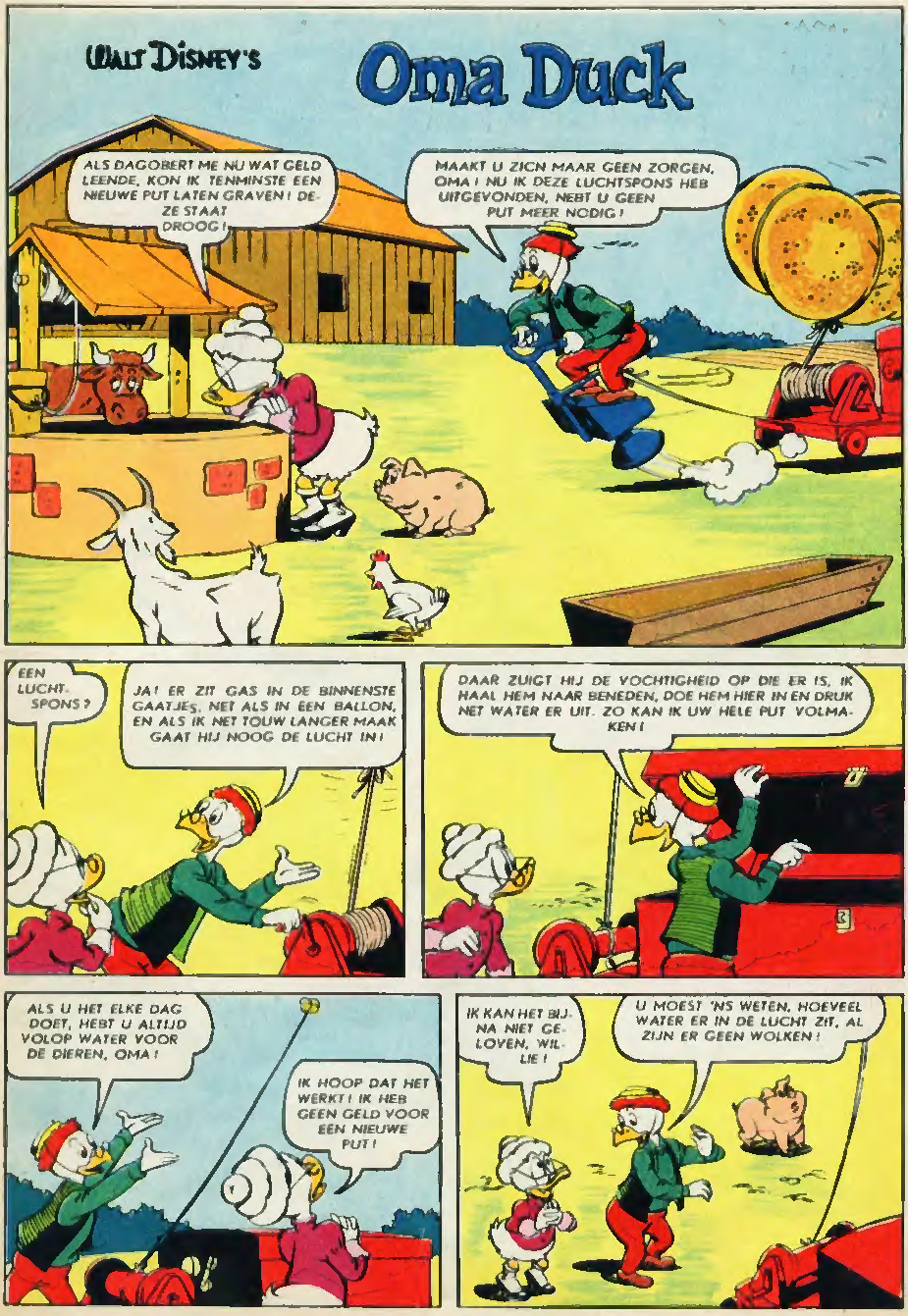
WALT DISNEY'S
Oma Duck
ALS DAGOBERT ME NU WAT GELD LEENDE, KON IK TENMINSTE EEN NIEUWE PUT LATEN GRAVEN! DEZE STAAT DROOG!
MAAKT U ZICH MAAR GEEN ZORGEN, OMA! NU IK DEZE LUCHTSPONS HEB UITGEVONDEN, HEBT U GEEN PUT MEER NODIG!
EEN LUCHTSPONS?
JA! ER ZIT GAS IN DE BINNENSTE GAATJES, NET ALS IN EEN BALLON, EN ALS IK NET TOUW LANGER MAAK GAAT HIJ NOOG DE LUCHT IN!
DAAR ZUIGT HIJ DE VOCHTIGHEID OP DIE ER IS, IK HAAL HEM NAAR BENEDEN, DOE HEM HIER IN EN DRUK NET WATER ER UIT. ZO KAN IK UW HELE PUT VOLMAKEN!
ALS U HET ELKE DAG DOET, HEBT U ALTIJD VOLOP WATER VOOR DE DIEREN, OMA!
IK HOOP DAT HET WERKT! IK HEB GEEN GELD VOOR EEN NIEUWE PUT!
IK KAN HET BIJNA NIET GELOVEN, WILLIE!
U MOEST 'NS WETEN, HOEVEEL WATER ER IN DE LUCHT ZIT, AL ZIJN ER GEEN WOLKEN!

ZIET U WEL, NIJ ZIT ZO VOL WATER, DAT NIJ VANZELF NAAR BENEDEN KOMT, OMA!
HELEMAAL VOOR NIETS!

ER ZIT NEEL WAT IN ÉÉN SPONS, HÈ?
FANTASTISCH!

MAAR DAT BALLONGAS, DAT WORDT ER NU TOCH ZEKER OOK UITGEDRUKT?
NEE, HOOR! DAT HEB IK ER ZO INGEDAAN, DAT HET IN DE GAATJES BLIJFT ZITTEN!

NET KOMT NIET MET NET WATER IN AANRAKING, TENMINSTE NIET ALS IK DE PERS NIET TE HARD AANZET. PROEF ZELF MAAR, NET IS GEWOON, ZUIVER WATER, OMA!

NMM.., JA, JE NEBT GELIJK, MAAR TOCN SMAAKT NET EEN BEETJE... ANDERS!
SLIK!

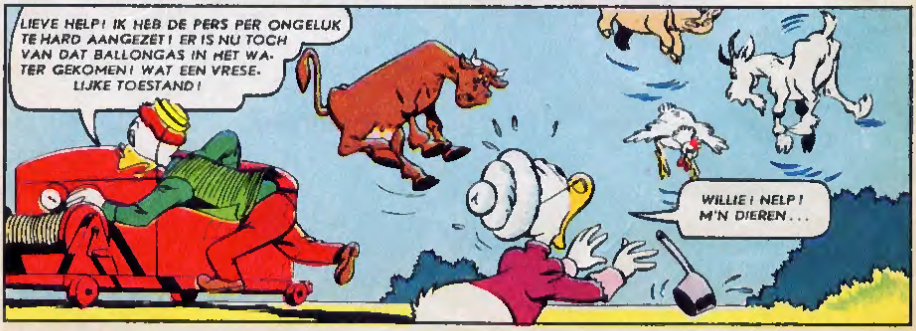
LIEVE HELP! IK HEB DE PERS PER ONGELUK TE HARD AANGEZET! ER IS NU TOCH VAN DAT BALLONGAS IN HET WATER GEKOMEN! WAT EEN VRESELIJKE TOESTAND!
WILLIE! NELP! M'N DIEREN...

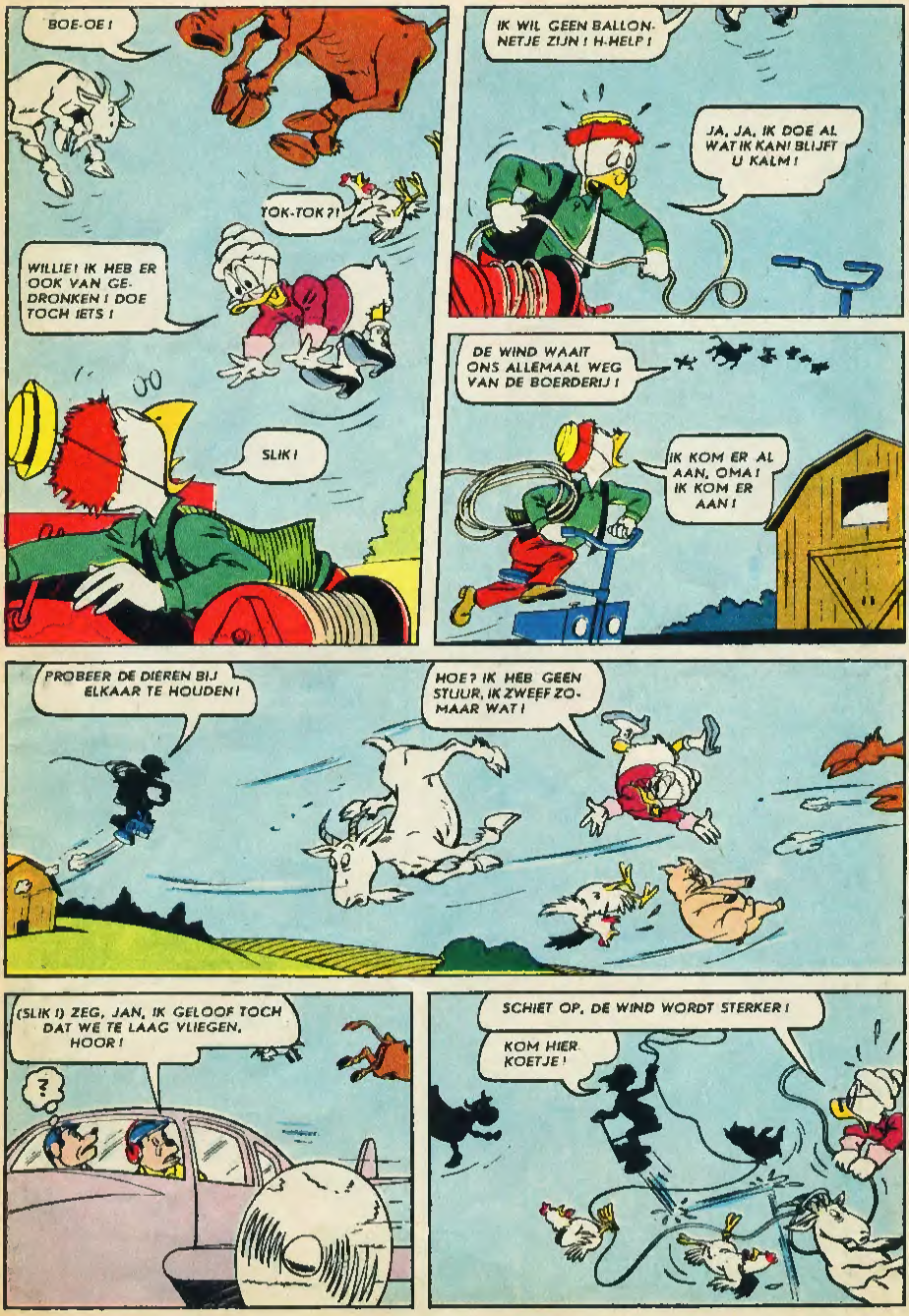
BOE-OE!
TOK-TOK?!
WILLIE! IK HEB ER OOK VAN GE-DRONKEN! DOE TOCH IETS!
SLIK!
IK WIL GEEN BALLON-NETJE ZIJN! H-HELP!
JA, JA, IK DOE AL WAT IK KAN! BLIJFT U KALM!
DE WIND WAAIT ONS ALLEMAAL WEG VAN DE BOERDERIJ!
IK KOM ER AL AAN, OMA! IK KOM ER AAN!
PROBEER DE DIEREN BIJ ELKAAR TE HOUDEN!
HOE? IK HEB GEEN STUUR, IK ZWEEF ZO-MAAR WAT!
(SLIK!) ZEG, JAN, IK GELOOF TOCH DAT WE TE LAAG VLIEGEN, HOOR!
?
SCHIET OP, DE WIND WORDT STERKER!
KOM HIER, KOETJE!

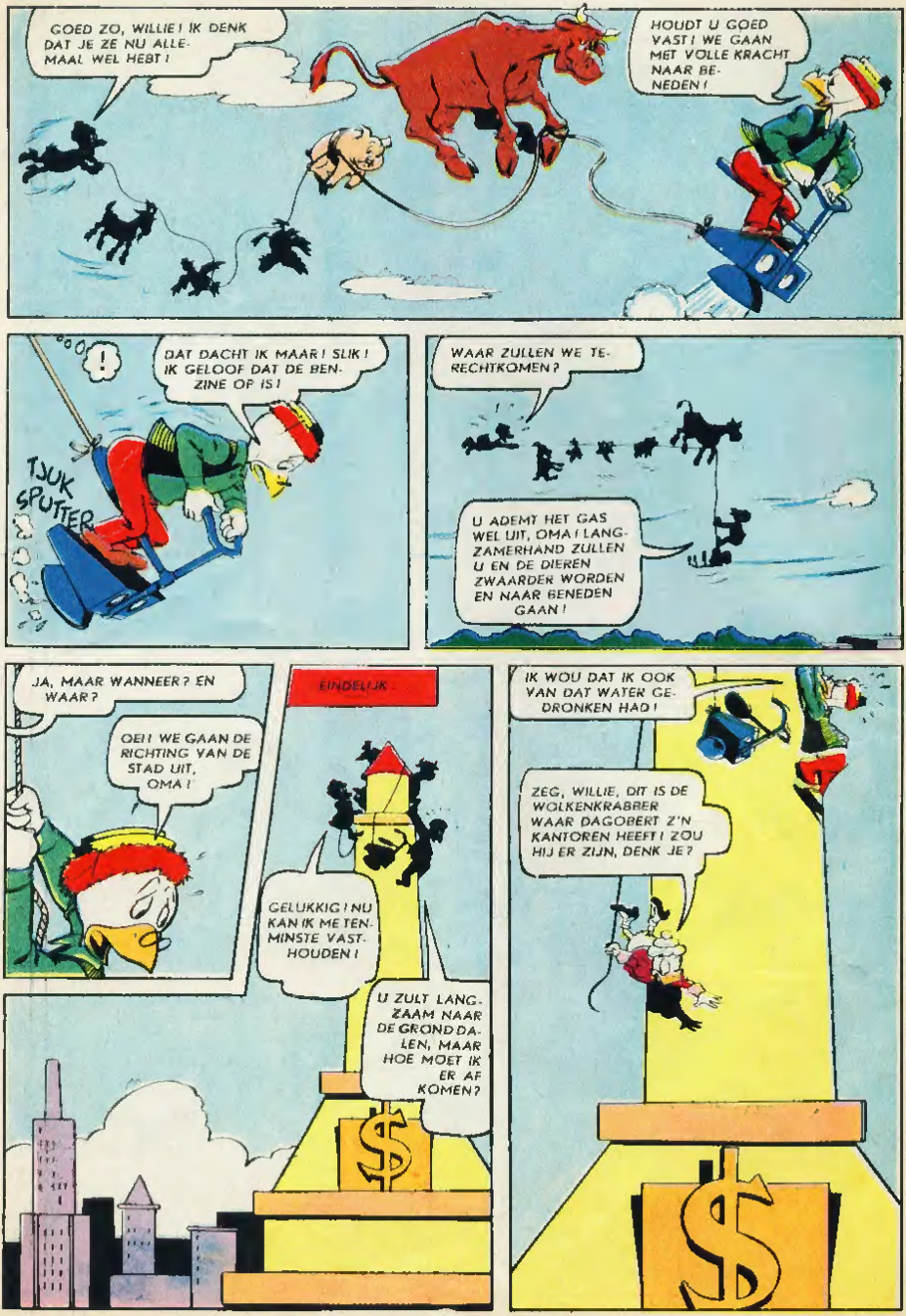
GOED ZO, WILLIE! IK DENK DAT JE ZE NU ALLEMAAL WEL HEBT!
HOUDT U GOED VAST! WE GAAN MET VOLLE KRACHT NAAR BENEDEN!
!
DAT DACHT IK MAAR! SLIK! IK GELOOF DAT DE BENZINE OP IS!
TSUK
SPUTTER
WAAR ZULLEN WE TERECHTKOMEN?
U ADEMT HET GAS WEL UIT, OMA! LANGZAMERHAND ZULLEN U EN DE DIEREN ZWAARDER WORDEN EN NAAR BENEDEN GAAN!
JA, MAAR WANNEER? EN WAAR?
OEI! WE GAAN DE RICHTING VAN DE STAD UIT, OMA!
EINDELIJK...
GELUKKIG! NU KAN IK ME TENMINSTE VASTHOUDEN!
U ZULT LANGZAAM NAAR DE GROND DALEN, MAAR HOE MOET IK ER AF KOMEN?
IK WOU DAT IK OOK VAN DAT WATER GEDRONKEN HAD!
ZEG, WILLIE, DIT IS DE WOLKENKRABBER WAAR DAGOBERT Z'N KANTOREN HEEFT! ZOU HIJ ER ZIJN, DENK JE?

HELP, DAGOBERT! IK BEN HET, OMA!
(SLIK!) OMA! M-MAAR DAT KAN TOCH NIET! HET IS VAST MIJN VERBEELDING!
BEN JE DAAR, DAGOBERT? IK ZIT HIER BOVEN! DAGOBERT!
MIJN GEWETEN KWELT ME, DAT IS HET! IK HAD HAAR DAT GELD VOOR EEN NIEUWE PUT MOETEN LENEN!
KIJK, OMA! DE DIEREN ZWEVEN NIET MEER ZO! U KUNT NU LANGZAMERHAND WEL NAAR BENEDEN DRIJVEN, DENK IK!
IK HOOP HET, WILLIE!
JOEHOE, DAGOBERT! KUN JE ME HOREN? WAAR BEN JE?
SLIK! NU LIJKT HET WEL OF IK HAAR ZIE!
IK WIL HET NIET LANGER HOREN! HIER, STUUR DIT GELD NAAR OMA DUCK TOE! ZE MAG HET OVER TIEN JAAR TERUGBETALEN... OF TWINTIG JAAR! HET KAN ME NIET SCHELEN!
IK ZAL HET METEEN DOEN!
OMA DUCK WIL U GRAAG SPREKEN, MENEER! ZE VRAAGT OF U EVEN NAAR DE HAL KUNT KOMEN. ZELF KAN ZE NIET NAAR BOVEN, OMDAT HAAR KOE EN VARKEN EN GEIT NIET IN DE LIFT MOGEN, ZEGT ZE!
W-WAT?!
DAGOBERT! HEB JE ONS NIET VOORBIJ JE RAAM ZIEN ZWEVEN? WE ZIJN DOOR DE LUCHT NAAR DE STAD KOMEN VLIEGEN, TOEN WILLIE BALLONGAS IN HET DRINKWATER HAD LATEN...
NEE, TOCH! IK DACHT DAT HET MIJN GEWETEN WAS DAT ME PLAGDE!

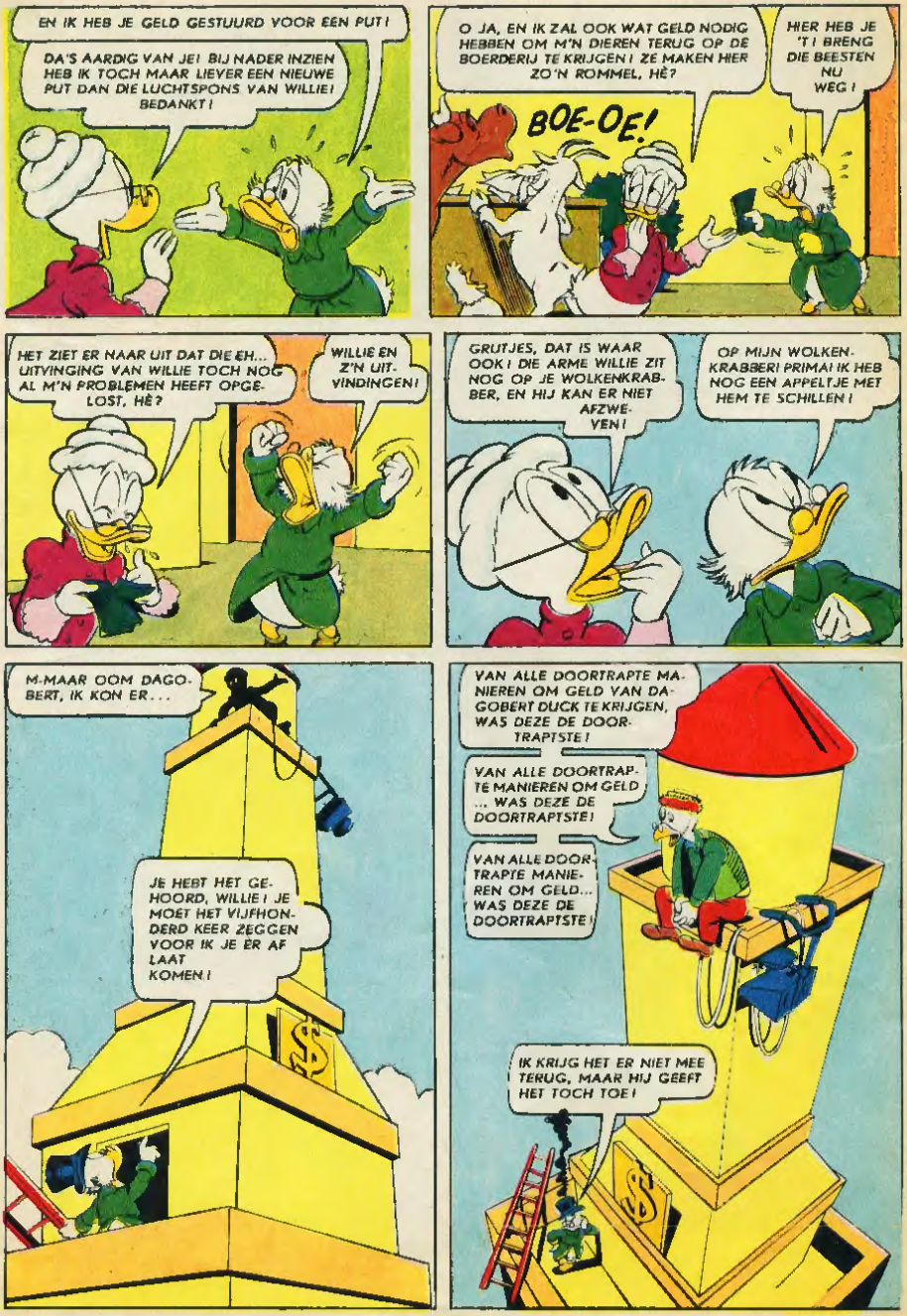
EN IK HEB JE GELD GESTUURD VOOR EEN PUT!
DA'S AARDIG VAN JE! BIJ NADER INZIEN HEB IK TOCH MAAR LIEVER EEN NIEUWE PUT DAN DIE LUCHTSPONS VAN WILLIE! BEDANKT!
O JA, EN IK ZAL OOK WAT GELD NODIG HEBBEN OM M'N DIEREN TERUG OP DE BOERDERIJ TE KRIJGEN! ZE MAKEN HIER ZO'N ROMMEL, HÈ?
BOE-OE!
HIER HEB JE 'T! BRENG DIE BEESTEN NU WEG!
HET ZIET ER NAAR UIT DAT DIE EH... UITVINDING VAN WILLIE TOCH NOG AL M'N PROBLEMEN HEEFT OPGELOST, HÈ?
WILLIE EN Z'N UITVINDINGEN!
GRUTJES, DAT IS WAAR OOK! DIE ARME WILLIE ZIT NOG OP JE WOLKENKRABBER, EN HIJ KAN ER NIET AFZWEVEN!
OP MIJN WOLKENKRABBER! PRIMA! IK HEB NOG EEN APPELTJE MET HEM TE SCHILLEN!
M-MAAR OOM DAGOBERT, IK KON ER...
JE HEBT HET GEHOORD, WILLIE! JE MOET HET VIJFHONDERD KEER ZEGGEN VOOR IK JE ER AF LAAT KOMEN!
VAN ALLE DOORTRAPTE MANIEREN OM GELD VAN DAGOBERT DUCK TE KRIJGEN, WAS DEZE DE DOORTRAPTSTE!
VAN ALLE DOORTRAPTE MANIEREN OM GELD ... WAS DEZE DE DOORTRAPTSTE!
VAN ALLE DOORTRAPTE MANIEREN OM GELD... WAS DEZE DE DOORTRAPTSTE!
IK KRIJG HET ER NIET MEE TERUG, MAAR HIJ GEEFT HET TOCH TOE!

DITJES en DATJES van DONALD DUCK

HEB JE DIE AL?

Koeien vind je niet alleen in een weiland, maar ook op zee. Het bewijs is deze postzegel van de Afrikaanse republiek Niger met het „portret" van de zeekoe er op. De enige overeenkomst met de gewone „land"koe is, dat de zeekoe ook graast. Hij is een planteneter en je vindt hem aan de zeekusten van tropische gebieden, waar hij leeft van wier en planten, die op de bodem van het water groeien. Tijdens dit grazen onder water komt de zeekoe steeds even naar boven om adem te halen en zeevaarders uit vroeger eeuwen zagen dan die even opduikende zeekoeiesnuit aan voor het gezicht van een soort mens.
Later bij hun thuiskomst vertelden ze dan de wonderlijkste verhalen over deze dieren, die ze voor „zeemeerminnen" hielden.
Wezens dus die gedeeltelijk op een mens leken, maar die in plaats van benen een vissestaart hadden.
Nu is dit sprookje echter de wereld uit.
De lieftallige zeemeerminnen bleken koeien te zijn!

BLAZER

Je kent ze wel, die leuke donkerblauwe sportjasjes met die blinkende knopen, die 's zomers zoveel worden gedragen.
„Blazer" noemen we ze. Wist je dat die naam oorspronkelijk afkomstig is van de Engelse marine? In het begin van de vorige eeuw liet een commandant van één van de Engelse oorlogsschepen zijn bemanningsleden kleden in een bepaald model blauwgestreepte jasjes. Dat oorlogsschip heette „Blazer" en de jasjes, die al spoedig op de wal werden nageaapt, kregen ook die naam. Tegenwoordig heeft men de „streepjes" dikwijls door effen stof vervangen en ook de snit is een beetje aan onze tijd aangepast.
Maar de oude naam „blazer" heeft zich nog altijd gehandhaafd.

Warenhuis-autoped

De zelfbedieningswarenhuizen in Amerika zijn zo groot geworden, dat je ze bijna niet meer belopen kunt. Daarom had een schrandere mijnheer een soort autoped met een klein motortje van achteren en een grote metalen mand voorop uitgedacht, om zo de klanten langs de verschillende afdelingen te laten rijden. Hij gaf zijn voertuig de naam „winkel-scooter".
Een van de grootste warenhuizen vroeg hem om 'n demonstratie. Alles ging goed tot de remmen van de winkel-scooter weigerden en de uitvinder met ped en al de trap afreed, hetgeen hem een dubbele beenbreuk opleverde. Voorlopig dus geen winkelscooters.

GIK GAK

Ik ben broer eend,
'k heet Gikje Gak,
En 'k woon in Snaterland,
In Kroosstraat 3, bij 't Kikkerplein,
Dicht aan de waterkant.

Ja ziet, ik ben een hele piet,
Een eend van zessen klaar.

Ik ga vandaag voor 't eerst
naar school,
Om veel te leren, reken maar!

Wij krijgen les van Snaterbek
Een reuze knappe man.
'k Geloof dat ik in korte tijd
Het snateren heel goed kan.

Nu, 'k groet je, beste jongelui,
'k Verproat mijn tijd alweer.
Je ziet mij vast nog
weleens terug,
Ajuus, tot volgend keer!

Hoeveel gezichten?

Dit plaatje lijkt zo te zien een beetje vreemd. Dat komt omdat het een heleboel gezichten zijn, die door elkaar zijn getekend. Zie je kans om binnen een paar minuten te zeggen, hoeveel gezichten dat in totaal zijn?

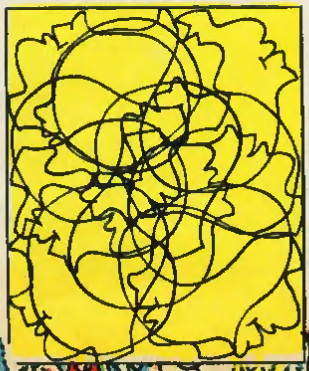

AAN DEZE FOTO ZIT EEN VERHAAL VAST, JONGENS! HET LIJKT WEL ALSOF GOOFY EN IK DAAR AAN 'T VISSEN ZIJN, MAAR DAT IS NIET ZO, HOOR! WE ZATEN ACHTER BORIS BOEF AAN! NOU, DAT WAS ME WAT!

„BORIS HAD DEZE KEER DE MOERASSEN UITGEKOZEN VOOR ZIJN BOEVENSTREKEN, EN DE POLITIE HAD ME GEVRAAGD TE KOMEN HELPEN OM HEM TE VANGEN!"
WE HEBBEN JE LATEN ROEPEN OMDAT JIJ AL MEER MET BORIS TE MAKEN GE-HAD HEBT, MICKEY! JIJ KEN HEM WEL!
POLITIE

WE HEBBEN AL VAN ALLES GEPROBEERD OM HEM TE PAKKEN TE KRIJGEN, MAAR HIJ IS ONS STEEDS TE SLIM AF! IK HOOP DAT HET JOU LUKT!
HIJ HEEFT EEN MOERASBOOT MET EEN MOTOR EN IS ALTIJD WEG VOOR WIJ ER ZIJN!

ZOALS JE ZIET ZIJN ER IN DEZE MOERAS-SEN DUIZENDEN INHAMMETJES WAAR HIJ IN KAN VAREN!
IK HEB EEN IDEE, SHERIFF! ALS U HET GOEDVINDT, ZOU IK GRAAG WILLEN PROBEREN HEM OP DIE MANIER TE PAKKEN! KIJK...

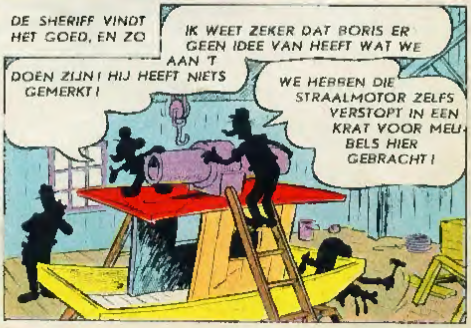
DE SHERIFF VINDT HET GOED, EN ZO AAN 'T
IK WEET ZEKER DAT BORIS ER GEEN IDEE VAN HEEFT WAT WE DOEN ZIJN! HIJ HEEFT NIETS GEMERKT!
WE HEBBEN DIE STRAALMOTOR ZELFS VERSTOPT IN EEN KRAT VOOR MEU-BELS HIER GEBRACHT!

ZIJN MOTOR ROOTJE IS VAST NIET VLUG GER DAN DEZE STRAALROOT VAN ONS!
HIJ ZAL RAAR STAAN TE KIJKEN ALS HIJ ONS ZIET AANKO MEN, DENK IK!
NOU, IK BEN ECHT BE NIEUWD! HET IS JAM MER DAT WE HEM NIET EVEN KUNNEN PROREREN, MAAR DAN ZOU BORIS METEEN WETEN WAT WE VAN PLAN ZIJN!
MAAKT U ZICH MAAR GEEN ZORGEN, HET LUKT VAST!
HMM DE VORIGE KEER IS BORIS DAAR GEWEEST... DAN ZAL HIJ NU WEL NAAR DIT PLAATSJE HIER KO MEN, DENK IK!
EN DUS GAAN GOOFY EN IK DAAR MOR GEN EN VISSEN!
MAAR!
MICKEY! SHERIFF ROEPT MICKEY! BORIS ROEF HEEFT ZOJUIST EEN BANK RE OOFD IN DENNENDORP!
DAT IS KILOME TERS HIER VANDAAN!
WE KUNNEN DE MOTOR NIET GEBRUIKEN VOOR WE BORIS GEZIEN HEBBEN EN ACHTER HEM AAN KUNNEN GAAN!
IK VIND ER NIETS AAN! DE VIS BIJT HELEMAAL NIET!
DENNENDORP... HMM! DAT IS TEN NOORDEN VAN WAAR WE NU ZITTEN, DUS ZAL HIJ WAAR SCHIJNLIJK DEZE KANT UITGAAN, OF DIE KANT HET HELPT ONS NIET VEEL!
HÉ, ZEG, MICKEY! IK DENK DAT JE WEL KUNT OPHOUDEN MET TE BEREKENEN WAAR BORIS BOEF ZIT, WANT ALS IK ME NIET VER GIS, KOMT HIJ ER JUIST AAN! KIJK MAAR, DAT IS HIJ TOCH, IN DAT BOOTJE?
(SLIK!) JE HEBT GELIJK! SHERIFF, BORIS ROEF KOMT HIERHEEN, RICHTING ZUID-OOST!

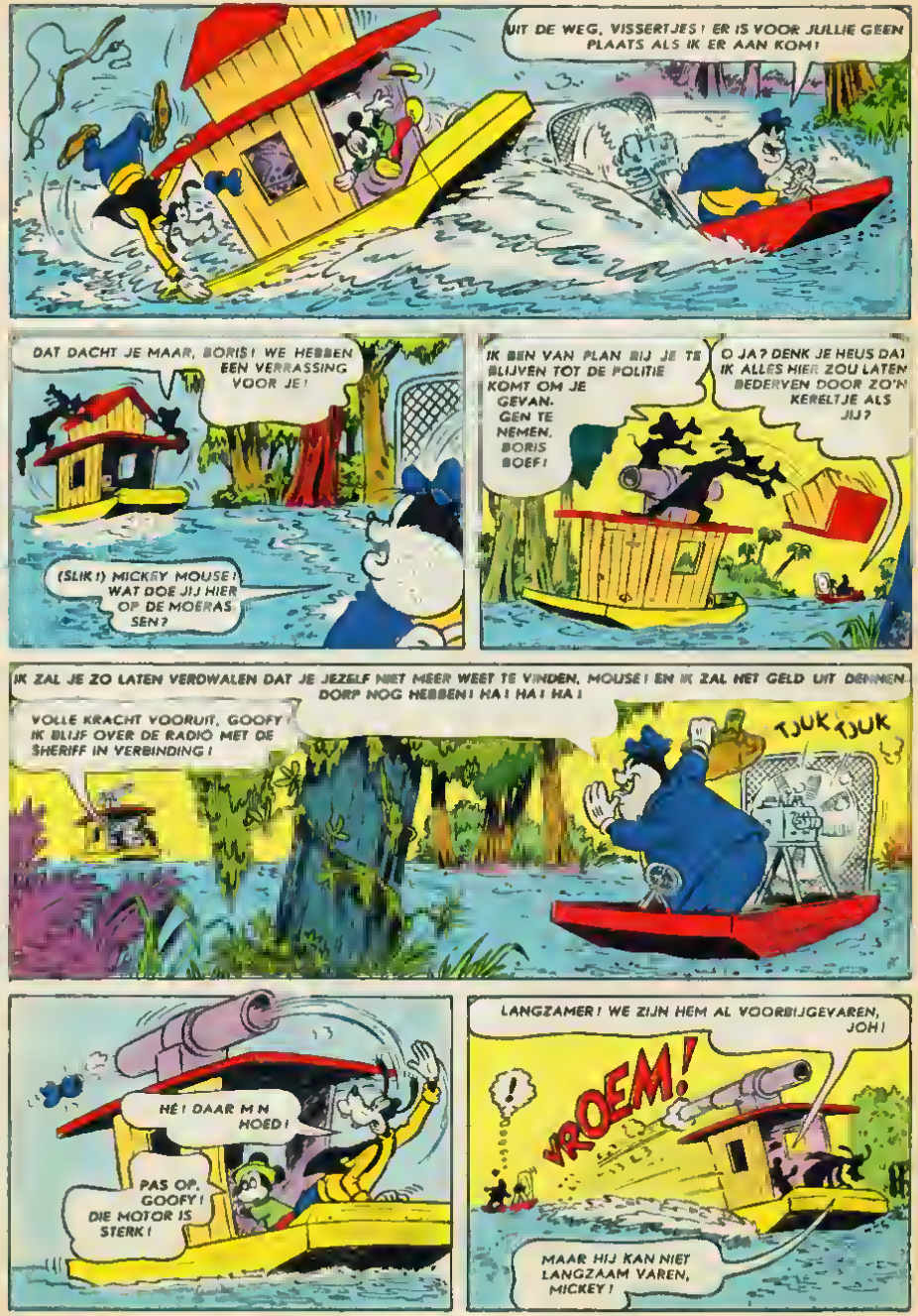
UIT DE WEG, VISSERTJES! ER IS VOOR JULLIE GEEN PLAATS ALS IK ER AAN KOM!
DAT DACHT JE MAAR, BORIS! WE HEBBEN EEN VERRASSING VOOR JE!
(SLIK!) MICKEY MOUSE! WAT DOE JIJ HIER OP DE MOERAS SEN?
IK BEN VAN PLAN BIJ JE TE BLIJVEN TOT DE POLITIE KOMT OM JE GEVAN-GEN TE NEMEN, BORIS BOEF!
O JA? DENK JE HEUS DAT IK ALLES HIER ZOU LATEN BEDERVEN DOOR ZO'N KERELTJE ALS JIJ?
IK ZAL JE ZO LATEN VERDWALEN DAT JE JEZELF NIET MEER WEET TE VINDEN, MOUSE! EN IK ZAL HET GELD UIT DENNEN DORP NOG HEBBEN! HA! HA! HA!
VOLLE KRACHT VOORUIT, GOOFY! IK BLIJF OVER DE RADIO MET DE SHERIFF IN VERBINDING!
TJUK TJUK
HÉ! DAAR M'N HOED!
PAS OP, GOOFY! DIE MOTOR IS STERK!
LANGZAMER! WE ZIJN HEM AL VOORBIJGEVAREN, JOH!
VROEM!
MAAR HIJ KAN NIET LANGZAAM VAREN, MICKEY!

STOP! ZET DE MOTOR AF! DRAAI DE BOOT OM, GOOFY! VLUG!
N HET LIJKT WEL OF WE OVERAL TEGELIJK ZIJN, MICKEY!
HAHA! DIE BOOT IS VEEL TE VLUG VOOR DE MOERASSEN! ER IS NIET GENOEG RUIMTE!
DAG, HOOR! OVER EEN PAAR JAAR KOM IK WEL 'NS KIJKEN OF JULLIE HET MOERAS AL UITGEKOMEN ZIJN!
WE MOGEN HEM NU NIET UIT HET OOG VERLIEZEN!
IK GA PROBEREN DIT TOUW OM HEM HEEN TE GOOIEN EN HEM ZO VAN ZIJN BOOT AF TE TREKKEN ALS WE VOORBIJ VAREN!
DAT IS EEN GOED IDEE, ZEG!
ZO DICHT MOGELIJK AAN BAKBOORDZIJDE VOORBIJ! DAT IS LINKS!
LINKERKANT GOED!
HMMM LINKERKANT! EVEN KIJKEN, ALS IK NU M'N RECHTERKANT IN DE LUCHT STEEK, IS DAT AAN DIE KANT, EN DIE ANDERE KANT IS MIJN LINKERKANT EN DUS ZIJN RECHTERKANT!
MAAR ALS IK NU DE ANDERE KANT UITKIJK, ZO, DAN IS HET
HÉ! KIJK EEN BEETJE UIT WAAR JE VAART!
NAAR DE KANT, GOOFY! GEEFT NIET WELKE!

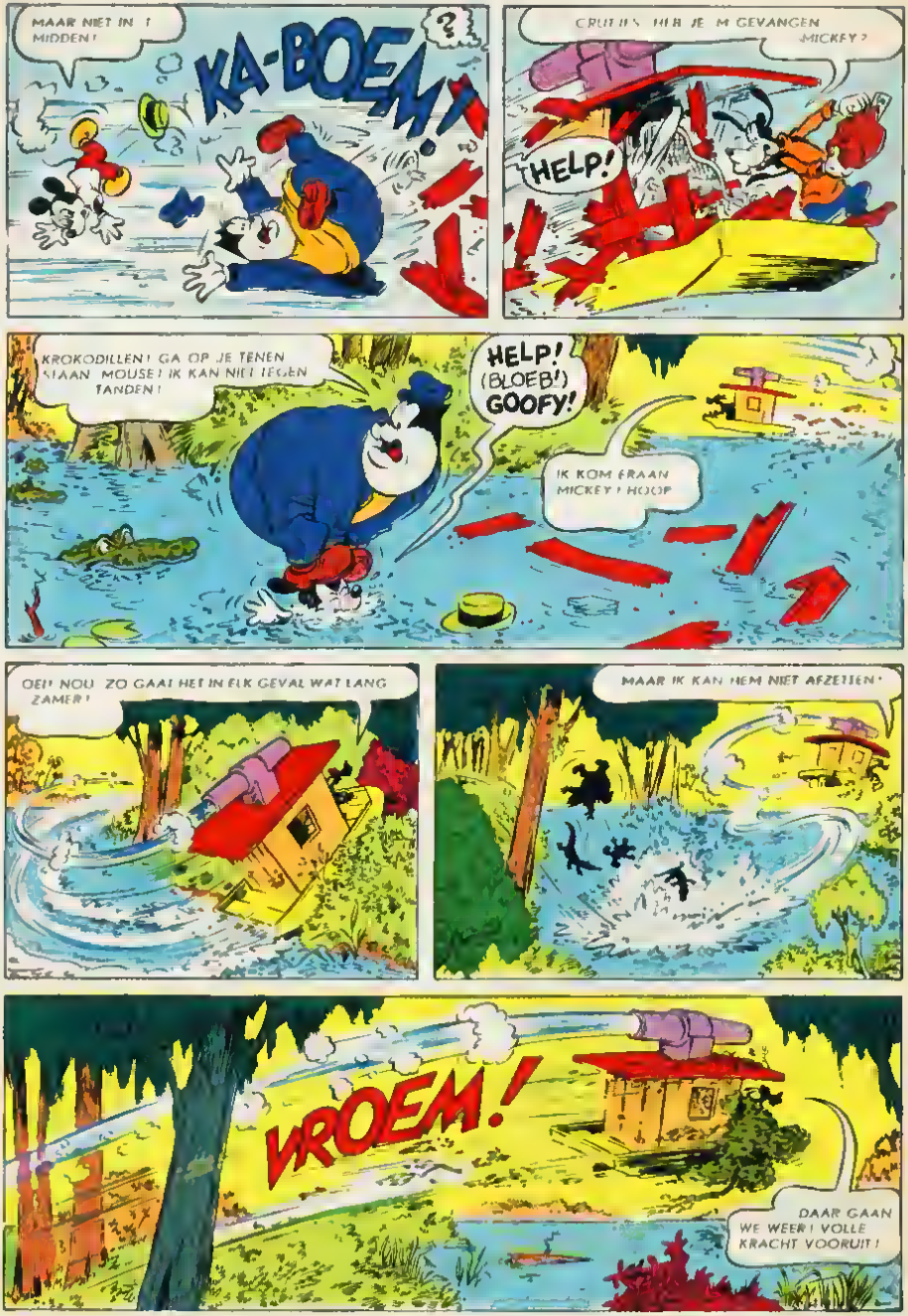
MAAR NIET IN 't MIDDEN!
KA-BOEM!
?
CRUELLA'S HEB JE M GEVANGEN MICKEY?
HELP!
KROKODILLEN! GA OP JE TENEN STAAN MOUSE! IK KAN NIET TEGEN TANDEN!
HELP! (BLOEB!) GOOFY!
IK KOM ERAAN MICKEY! HOOP
OEH! NOU ZO GAAT HET IN ELK GEVAL WAT LANGZAMER!
MAAR IK KAN HEM NIET AFZETTEN!
VROEM!
DAAR GAAN WE WEER! VOLLE KRACHT VOORUIT!

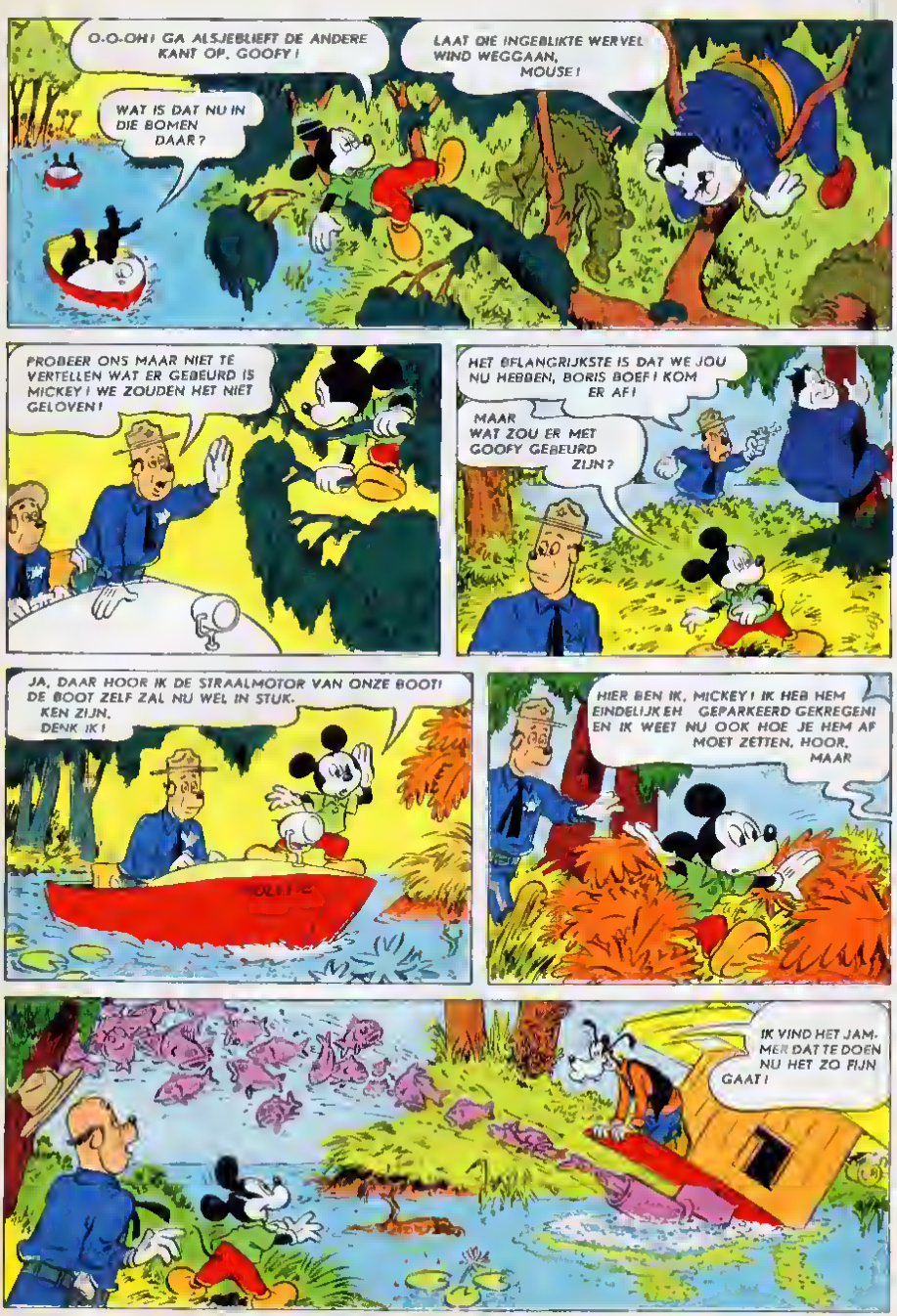
O-O-OH! GA ALSJEBLIEFT DE ANDERE KANT OP, GOOFY!
LAAT DIE INGEBLIKTE WERVEL WIND WEGGAAN, MOUSE!
WAT IS DAT NU IN DIE BOMEN DAAR?
PROBEER ONS MAAR NIET TE VERTELLEN WAT ER GEBEURD IS MICKEY! WE ZOUDEN HET NIET GELOVEN!
HET BELANGRIJKSTE IS DAT WE JOU NU HEBBEN, BORIS BOEF! KOM ER AF!
MAAR WAT ZOU ER MET GOOFY GEBEURD ZIJN?
JA, DAAR HOOR IK DE STRAALMOTOR VAN ONZE BOOT! DE BOOT ZELF ZAL NU WEL IN STUK-KEN ZIJN, DENK IK!
HIER BEN IK, MICKEY! IK HEB HEM EINDELIJK EH GEPARKEERD GEKREGEN! EN IK WEET NU OOK HOE JE HEM AF MOET ZETTEN, HOOR, MAAR
IK VIND HET JAMMER DAT TE DOEN NU HET ZO FIJN GAAT!

PIPO IN DE TOE

Een nieuw dol en dwaas avontuur van onze beroemde clown, verteld door Wim Meuldijk en met platen verlucht door Jan Wesseling.

OP een dag rijdt de woonwagen van Pipo de Clown ergens op de wereld over een smalle kronkelweg. Dat is niets bijzonders, want Pipo en zijn gezin zoeken altijd de kronkelweggetjes op, hun wagen komt toch niet snel vooruit en ze hebben tijd genoeg om van het landschap te genieten. „Van auto's hebben we hier ook geen last," zegt Pipo net op het ogenblik dat dit verhaal begint tegen Mammaloe. „Die sulzen liever en beter over de kaarsrechte snelwegen. Zo is het ook veel gezonder voor ons ezeltje, hij krijgt nu tenminste geen vieze benzinelucht in zijn ezelneusgaten!"

„Wis en zeker is het hier fijn gezond!" zegt Mammaloe, terwijl ze goedkeurend naar de dennebomen kijkt. „Diep snuiven, Pipo, dat verruimt het bloed! Je bent wel geen ezel, maar je moet toch ook gezond blijven, anders kun je niet meer op je hoofd staan om de kost te verdienen!" Pipo grinnikt een beetje om die malle woorden en knipoogt naar het ezeltje Nononono, dat juist over zijn schouder naar hem omkijkt. „We hebben een rustig leventje de laatste tijd," denkt onze clown. „Na die herrie in de riddertijd zijn we al weer een heleboel maandjes op het goeie pad. We trekken van dorp naar stadje en overal zijn de mensen blij, als ze een clown zien, iedereen lacht graag na een drukke werkdag om de rare sapperdeflap-kunsten van een reizende artiest! En overdag schommelen we langs de wegen in onze woonwagen en we worden niet opgeschrikt door brullende motoren of zo!" Pipo heeft die laatste woorden hardop gezegd en Petra heeft ze gehoord. Ze stapt op het balkonnetje van de wagen en zegt: „Wat bedoel je met „of zo", papa? Ik hoor nu toch duidelijk een motor naderen!"

„Dat kan geen auto zijn," roept Pipo. „Die wagen zich niet op zo'n bochtanweg! Het moet een straaljagervliegtuig wezen, kijk maar in de lucht!" Het geronk nadert snel, Pipo en Mammaloe kijken omhoog, maar Petra kijkt om en daardoor is zij naderhand de enige die weet wat er passeerde. Het brullende geluid nadert pijlsnel, een zware toeter loeit en het volgende ogenblik wordt de woonwagen een eindje opzij geworpen door de luchtdruk en door de zijsprong die het ezeltje Nononono maakt — balkend van schrik. 't Is een ontzettend ogenblik! Mammaloe geeft een gil, Pipo zegt wel vijf maal achter elkaar „sapperdeflap!" en in het kleine keukentje achterin de wagen hoor je alle pannetjes van de spijkers vallen, bovenop de kopjes! Rinkeldekinkeldekrakboem! Dan wordt het stil, het ezeltje zit plat voor de woonwagen, Pipo schuift zijn bolhoedje weg en wrijft de stofwolk uit zijn ogen en Mammaloe schudt haar dulzend krullen.

„Wat was dat, beste man?" zegt ze. „Kwam er een aardbeving voorbij of was het gewoon een onweer, dat haast had om thuis te komen?"

„Het was een auto!" roept Petra, „ik heb hem gezien in een flits! Een rode sportwagen; hij suisde op twee wielen door de bocht en hij loeide weg in een stofwolk!" Pipo kijkt ernstig. „Een snelle auto op deze weg," mompelt hij, „dat gaat nooit goed, dat is waaghalzerij!" Mammaloe wil net zeggen, dat het misschien wel meevalt, als er in de verte een doffe klap klinkt. Net het geluid van een snel voorwerp, dat ergens tegenop raast!

„Een ongeluk!" roept Pipo kwaad. „Dat heb je nou met zulke snelheidsmonsters! Vooruit, Nononono, we gaan kijken of we kunnen helpen,

wij zijn de kronkelwegenwacht!" Ze turen scherp over de weg Na de derde bocht zien ze iets het lijkt een omgevallen hooiberg met iets roods erin 't Is duidelijk, dat dit de plaats van het ongeluk is; onze vrienden klimmen uit hun woonwagen en lopen naar een plek vol herrie De rode sportauto is in een wagen met hooi gereden en de toeter is vast blijven zitten; in het hooi loeit het nu, of er tien koelen verstoppertje spelen. Het paard van de hooiwagen staat kwaad te stampen en te hinniken en de meeste herrie maken de twee eigenaars van de wagens! Met gebalde vuisten staan ze tegenover elkaar te schreeuwen „Wegpiraat!" brult de boer van de hooiwagen „Landhaai!

ER·DE·TUF

Blijf met je bruimachien op de racebaan! Onruststoker! Haal je vieze benzinemonster dadelijk uit mijn goeie hooi, begrepen!" De bestuurder van de rode auto — een lange man met een ruitjespet en een oranje-snor — weet ook een paar woorden.

„U!" schreeuwt hij „Gevaar op de weg! Veel te lage snelheid! Remt het moderne verkeer met uw sukkelpaard! Zeer zeker! Dat hoefijzerverkeer moest verboden worden, meneer! Kwam gewoon om de bocht — niet harder dan honderddertig kilometer — en rij boem-plof-dreun in vieze hooiwagen! Bah!" Dit lijkt Pipo het beste ogenblik om zich met de zaak te gaan bemoeien.

„Beste meneertjes de ruziemakers!" zegt hij, „mijn naam is Pipo en dit is Mammaloe, ze kan heerlijk koken! En dit is ons kind Petra, ze heeft haar hulswerk al af Wij hoorden de klap, maar het klonk niet als „boem plof-dreun", het was meer „pats-reng-bong" en het is de domme schuld van de auto van de snor-meneer! Hij hoort niet op deze weg, want die is van de langzame kruipwagens en van de slakkengang-dieren! Zo is het!"

De boer van de hooiwagen wrijft zich in z'n handen, blij dat hij gelijk heeft gekregen van zo'n belangrijk mens als een clown.

De meneer met de ruitjespet kruipt kwaad in het hooi, waar zijn auto weggedoken zit en rijdt er even later achteruit weer uit.

„Meneertje pet," zegt Pipo, „je mag heus niet mopperen! Als die boer niet zoveel hooi op zijn wagen had genomen, zou jij met je brui-auto niet zo lekker zacht terecht gekomen zijn! Nu mankeer je niets, zeifs je auto heeft geen krasje!"

Dit is verstandige taal; de vreemdeling begrijpt dat Pipo gelijk heeft. Hij stapt uit en schudt hem de hand. „Mijn naam is Peultjes! Baron Peultjes van Hier tot Gunder en Nieferder! U bent net de man die ik zoek, kan ik u even spreken?"

Ergens langs de oude kronkelweg — een klein eindje verder — is een scheve herberg met gezellige verveloze stoeltjes in een schaduwrijk tuintje. Daar zitten Pipo, Mammaloe en Petra even later met baron Peultjes achter een glas koude melk. De brave boer met de hooiwagen heeft een doosje dure sigaren van de baron gekregen voor de schrik en is tevreden doorgereden.

„Zo-zo," zegt Pipo, „daarvan komt een mens tot rust, dat is prettiger dan dat geloei langs de weg!"

Baron Peultjes neemt een forse teug melk, zet zijn glas neer en zegt: „Mooi gezegd, maar onwaar! Spanning van hardrijden is heerlijk! Fluitende wind om de oren, gierende banden, duizenden kilometers, geweldig!"

Maar Pipo kan er alleen maar om lachen

„Al die snelheid!" zegt hij, „wat heb je daar nou aan! Je kunt helemaal niet van het landschap genieten en je maakt iedereen aan het schrikken met zo'n wilde auto! Als het nu nog een wedstrijd was . !"

„Geraden!" roept de baron „Het is een wedstrijd! Daarvoor was ik aan het oefenen! Luister! Volgende maand monsterautowedstrijd dwars door ruig wereld-deel van Monteknars naar Castel Coboffi! Afstand drieduizend kilometer! Iedereen mag deelnemen! Ik ook! Jij ook! Ga met mij mee, heer clown, ge hebt een verstandige tong en een avontuurlijk gezicht, ge zijt precies het gezelschap dat ik nodig heb!"

Volgende week. **DE KILOMETER-SLIKKER**

WALT DISNEY'S
Rakker
Z-Z-Z-
KIJK NS MAM! RAKKER IS AAN 'T SLAAPWANDELEN!
DAT IS NU AL DE TWEEDE KEER DEZE WEEK! HET WORDT EEN GEWOONTE!
IK ZAL HEM MAAR WAKKERMAKEN VOOR ER IETS
PLOK
GRUTJES! WAT IS ER GE BEURD?
JE DROOMDE ZEKER, IS HET NIET, RAKKER?
JA, IK DROOMDE DAT IEMAND MIJN KLUIF HAD WEGGE NOMEN EN TOEN GING IK HEM NA!
DROMEN ZIJN BEDROG RAKKER!
IS HET DAN NIET ZO, DAT DROMEN KUNNEN UITKO. MEN MAM?
DAT ZEGGEN ZE SOMS WEL, MAAR IK GELOOF HET NIET ERG HOOR!

EVEN LATER KIJKEN EEN PAAR ANGSTIGE OOGJES OM HET HOEKJE NAAR RAKKER

HET ZAL JE BEROUWEN, ALS JE 'T NIET DOET AU!
OE AU! IK BEN IN EEN VAL GELOPEN!
OEF!
DAT HEEFT ME NIET VEEL GE- HOLPEN! WAT KAN DAT HONDJE VLUG LOPEN!
HIER DIE KLUIF! AN DERS ZAL IK JE!
GRRR! WAF! WAF!
ER ZIT NIETS ANDERS OP! (PUF! PUF!) HIER HEB JE 'M!
IK HEB ER VER EN HARD VOOR MOETEN LOPEN, MAAR IK HEB NU TENMINSTE MIJN KLUIF TERUG!
IK ZAL JE DEZE KEER NIETS DOEN, MAAR IK RAAD JE AAN, HET NIET NOG EENS TE PROBEREN!
EIGENAARDIG! PRECIES ZO IS HET IN MIJN DROOM OOK GEGAAN!

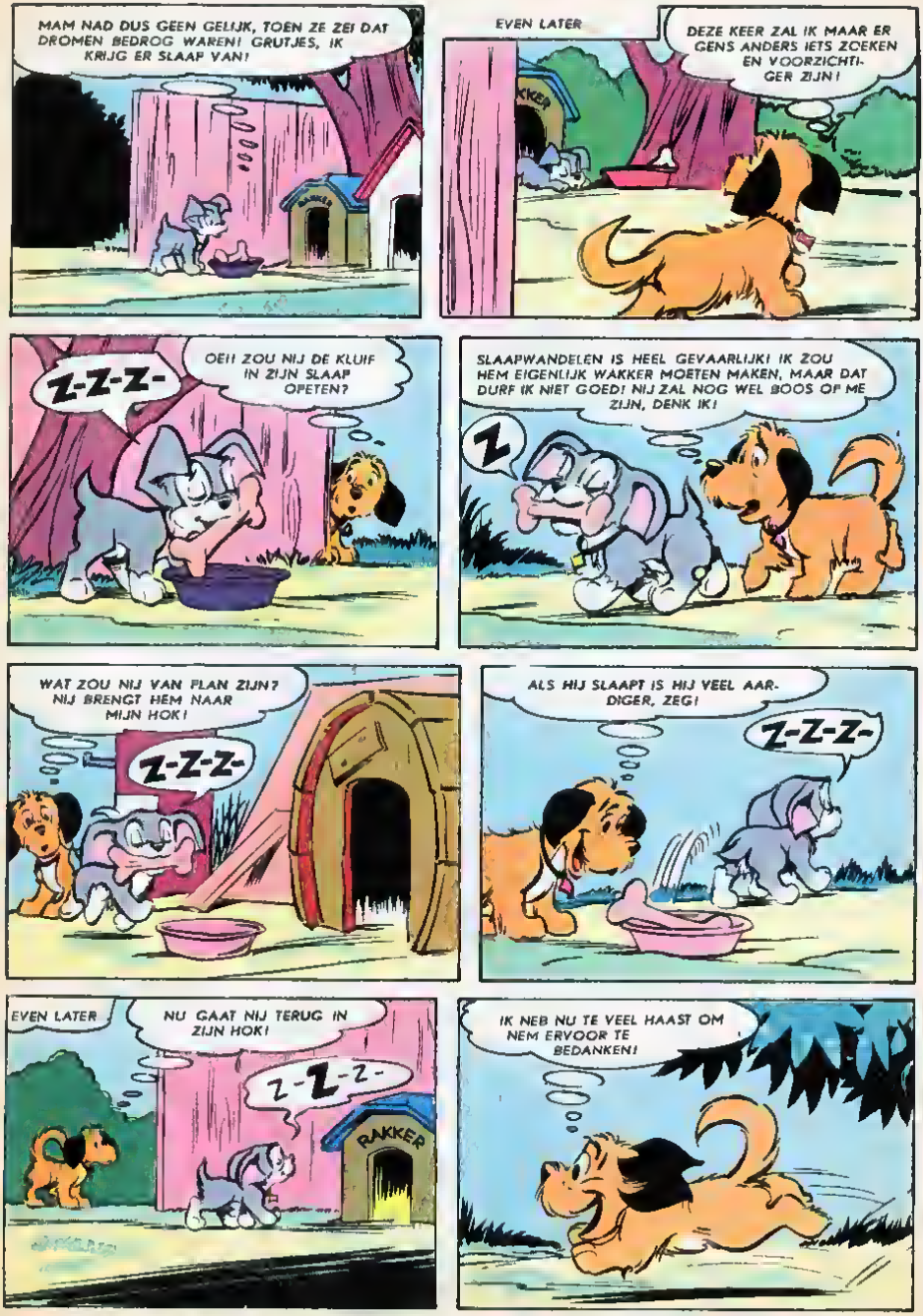
MAM NAD DUS GEEN GELIJK, TOEN ZE ZEI DAT DROMEN BEDROG WAREN! GRUTJES, IK KRIJG ER SLAAP VAN!
EVEN LATER
DEZE KEER ZAL IK MAAR ER GENS ANDERS IETS ZOEKEN EN VOORZICHTIGER ZIJN!
Z-Z-Z-
OEI! ZOU NIJ DE KLUIF IN ZIJN SLAAP OPETEN?
SLAAPWANDELEN IS HEEL GEVAARLIJK! IK ZOU HEM EIGENLIJK WAKKER MOETEN MAKEN, MAAR DAT DURF IK NIET GOED! NIJ ZAL NOG WEL BOOS OP ME ZIJN, DENK IK!
Z
WAT ZOU NIJ VAN PLAN ZIJN? NIJ BRENGT HEM NAAR MIJN HOK!
Z-Z-Z-
ALS HIJ SLAAPT IS HIJ VEEL AARDIGER, ZEG!
Z-Z-Z-
EVEN LATER
NU GAAT NIJ TERUG IN ZIJN HOK!
Z-Z-Z-
RAKKER
IK NEB NU TE VEEL HAAST OM HEM ERVOOR TE BEDANKEN!

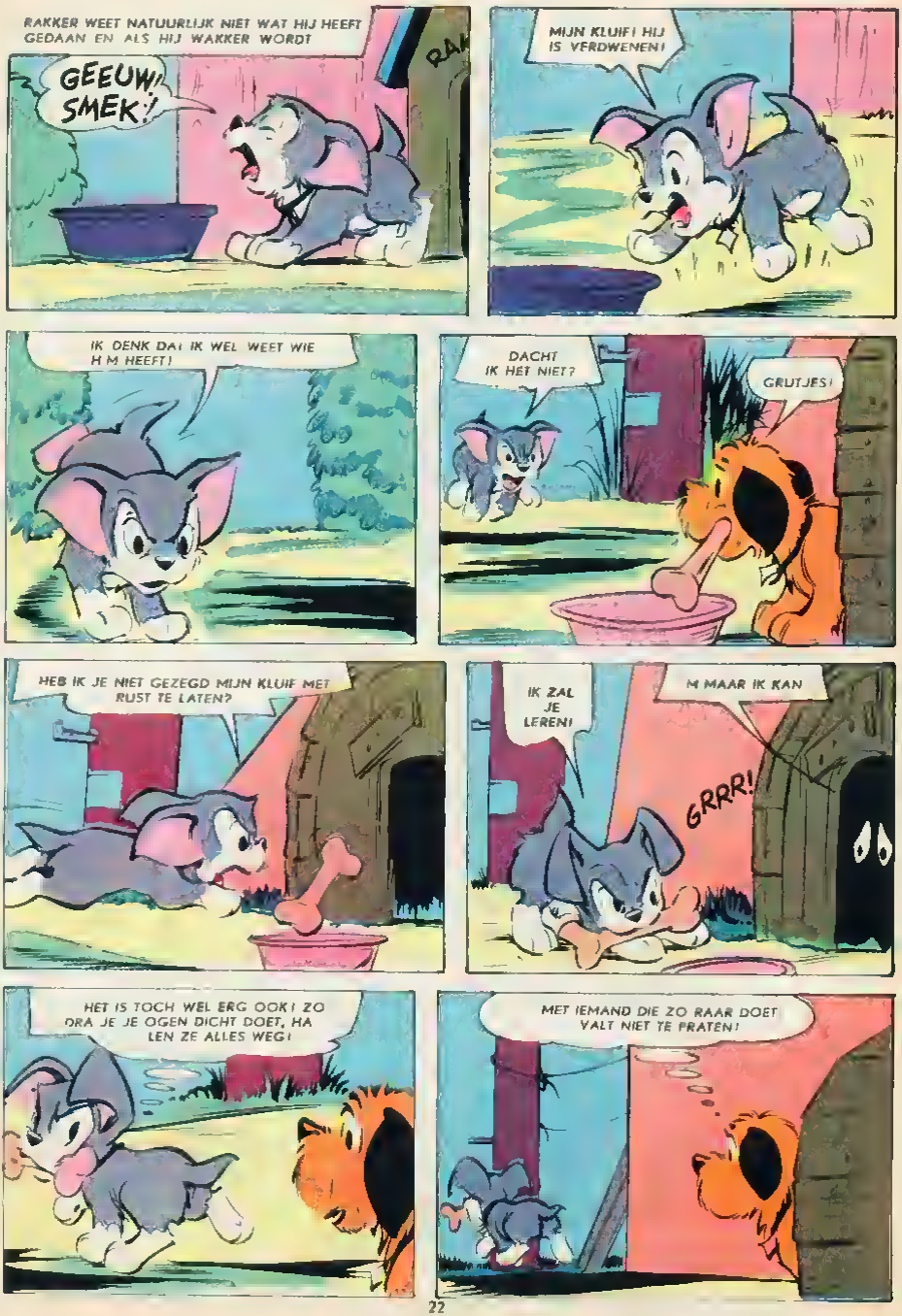
RAKKER WEET NATUURLIJK NIET WAT HIJ HEEFT GEDAAN EN ALS HIJ WAKKER WORDT
GEEUW! SMEK!
RAK
MIJN KLUIF! HIJ IS VERDWENEN!
IK DENK DAT IK WEL WEET WIE H M HEEFT!
DACHT IK HET NIET?
GRUTJES!
HEB IK JE NIET GEZEGD MIJN KLUIF MET RUST TE LATEN?
IK ZAL JE LEREN!
M MAAR IK KAN
GRRR!
HET IS TOCH WEL ERG OOK! ZO DRA JE JE OGEN DICHT DOET, HA LEN ZE ALLES WEG!
MET IEMAND DIE ZO RAAR DOET VALT NIET TE PRATEN!

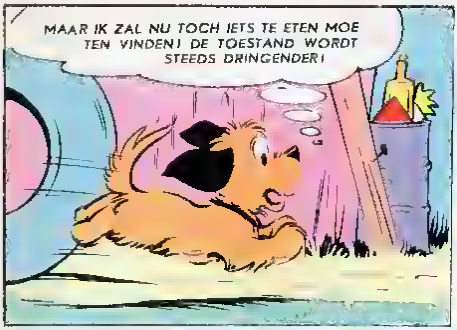
MAAR IK ZAL NU TOCH IETS TE ETEN MOETEN VINDEN! DE TOESTAND WORDT STEEDS DRINGENDER!

IK ZOU HET BESTE DIE KLUIF MAAR KUNNEN BEGRAVEN DAN KAN NIEMAND (GEEUW!) WAT HEB IK EEN SLAAP!

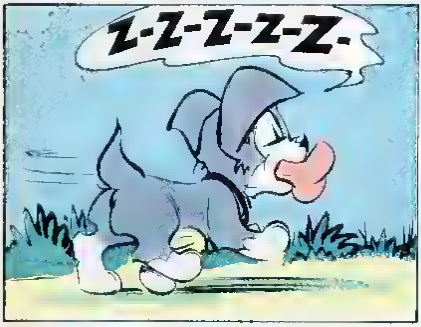
Z-Z-Z-Z-Z-

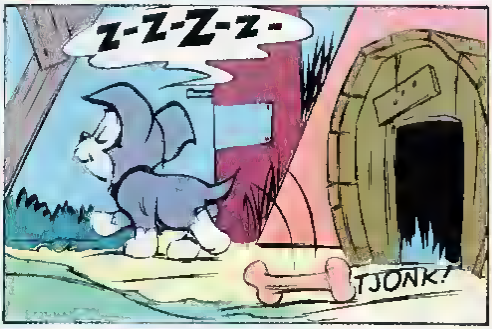
Z-Z-Z-Z-
TJONK!

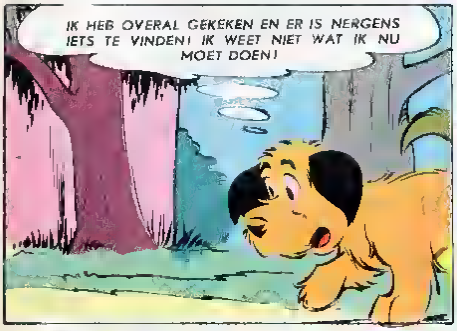
IK HEB OVERAL GEKEKEN EN ER IS NERGENS IETS TE VINDEN! IK WEET NIET WAT IK NU MOET DOEN!

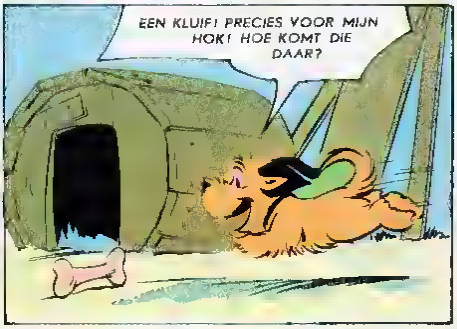
EEN KLUIF! PRECIES VOOR MIJN HOK! HOE KOMT DIE DAAR?

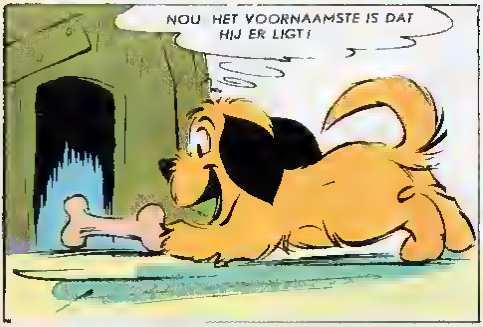
NOU HET VOORNAAMSTE IS DAT HIJ ER LIGT!

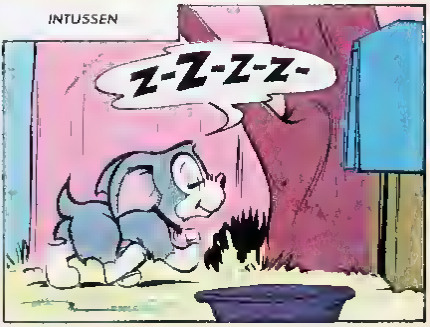
INTUSSEN
Z-Z-Z-Z-

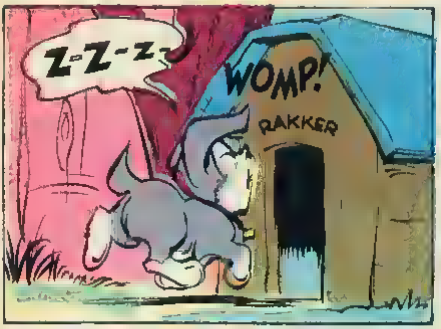
Z-Z-Z
WOMP!
RAKKER

WEL ALLE KLUIVEN IN EEN ETENSBAK! DAT IS NU DE DERDE KEER DAT HIJ MIJN KLUIF HEEFT WEG GEHAALD!

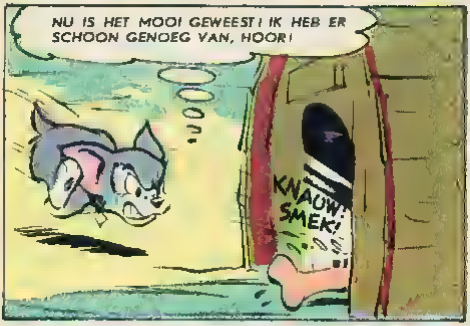
NU IS HET MOOI GEWEEST! IK HEB ER SCHOON GENOEG VAN, HOOR!
KNAUW! SMEK!

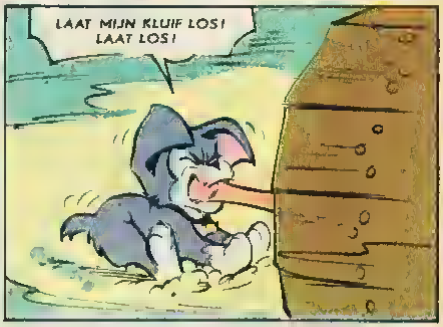
LAAT MIJN KLUIF LOS! LAAT LOS!

W WAT?! BABY HOND JES?
DEZE KEER WIST IK ECHT NIET DAT HIJ VAN JOU WAS!

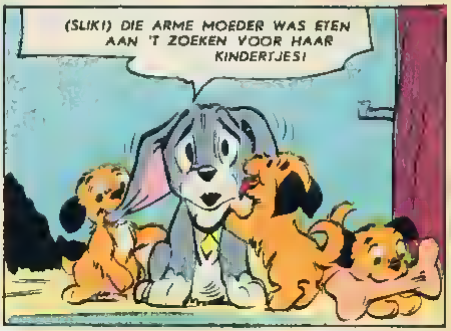
(SLIK!) DIE ARME MOEDER WAS ETEN AAN 'T ZOEKEN VOOR HAAR KINDERTJES!

M MAAR DAT KON IK TOCH NIET WETEN? OH, WAT SCHAAM IK ME!

NU BEGINT HET NOG TE REGENEN OOK EN DAT HOK VAN ZE LEKT NATUURLIJK!

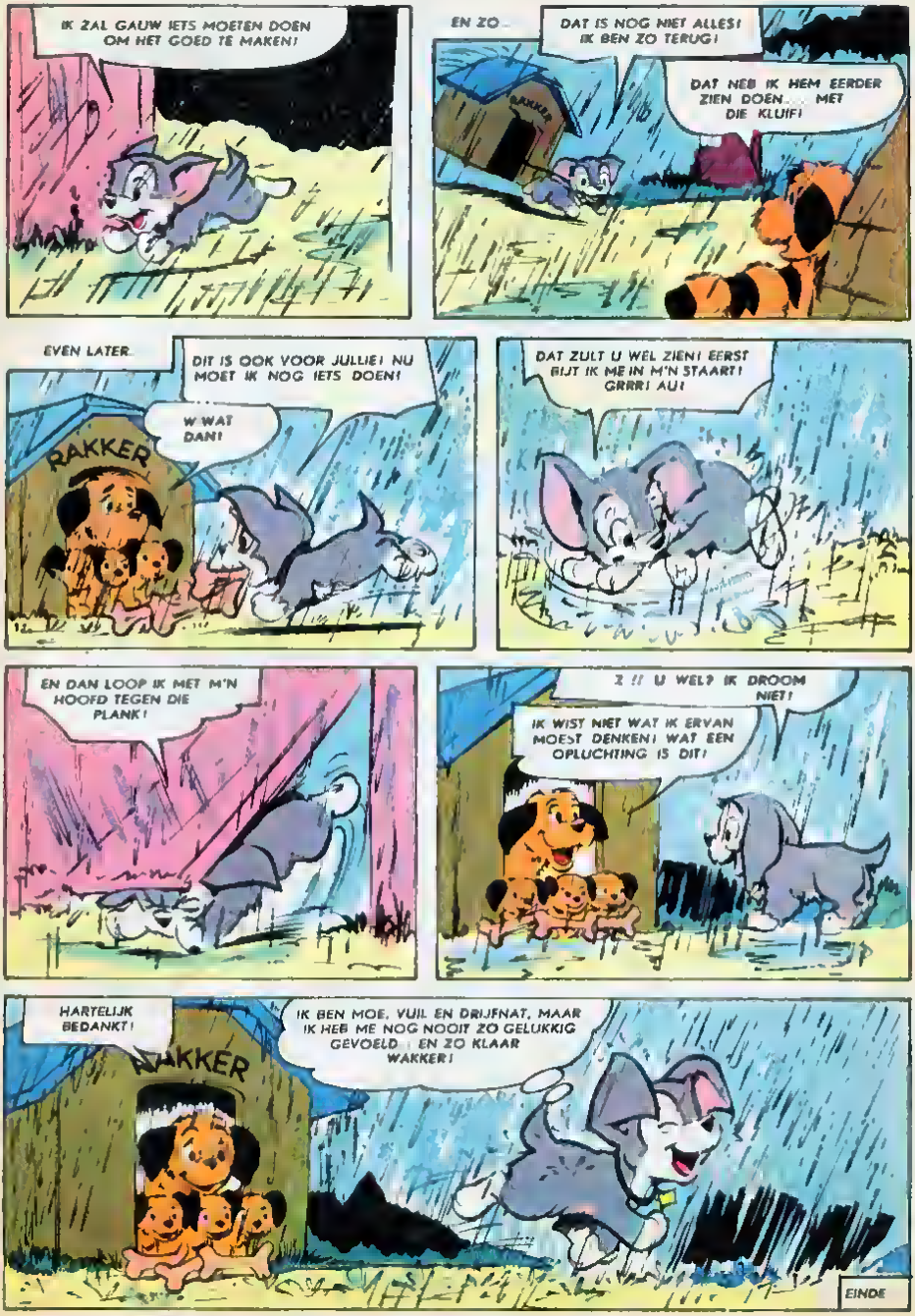
IK ZAL GAUW IETS MOETEN DOEN OM HET GOED TE MAKEN!
EN ZO...
DAT IS NOG NIET ALLES! IK BEN ZO TERUG!
DAT HEB IK HEM EERDER ZIEN DOEN... MET DIE KLUIF!
RAKKER
EVEN LATER...
DIT IS OOK VOOR JULLIE! NU MOET IK NOG IETS DOEN!
W WAT DAN!
RAKKER
DAT ZULT U WEL ZIEN! EERST BIJT IK ME IN M'N STAART! GRRR! AU!
EN DAN LOOP IK MET M'N HOOFD TEGEN DIE PLANK!
Z !! U WEL? IK DROOM NIET!
IK WIST NIET WAT IK ERVAN MOEST DENKEN! WAT EEN OPLUCHTING IS DIT!
HARTELIJK BEDANKT!
RAKKER
IK BEN MOE, VUIL EN DRIJFNAT, MAAR IK HEB ME NOG NOOIT ZO GELUKKIG GEVOELD... EN ZO KLAAR WAKKER!
EINDE

„Denken jullie heus dat het schot dat we hoorden ... op ... op meneer Thompson is afgevuurd?" vroeg Jane hortend en stotend.

Het Geheim van de „SH 142"

door Geoffrey Morgan
met tekeningen van Ted Mathijssen

Als de kinderen te vroeg aankomen bij het huisje, waar zij kapitein Boniface verwachten te vinden, treffen zij er Thompson, die hun vertelt dat inspecteur Langton onderweg is. En aangezien het huis verlaten blijkt te zijn, gaat hij de jonge vrienden voor naar binnen, op zoek naar aanwijzingen. Opeens worden ze verrast door twee gewapende mannen, van wie de één Boniface blijkt te zijn. Thompson wordt naar buiten gebracht en er klinkt een schot. Jerry, Jane en Fergie worden van een trapje geduwd, een kelder in, met de loop van een revolver in hun rug.

JERRY was de eerste die van de schrik bekwam. Hij stond op en wreef over zijn pijnlijke schouder.

„Zijn jullie allebei in orde?" vroeg hij met bevende stem, en toen zijn ogen gewend raakten aan het halfdonker, zag hij ook Jane en Fergie langzaam overeind krabbelen. „Geloof van wel," zei Jane trillend over al haar leden. „Maar wat gaat er nu gebeuren — wat moeten we doen?"

Fergie gromde iets. „Je kunt beter vragen, wat zij gaan doen?" mopperde hij woedend.

„Waar zijn we?" vroeg Jane weer.

„In de kelder," zei Jerry. „Er is een klein raampje bovenin de muur daarginds."

Een klein vierkant stukje daglicht viel binnen door het gevlochten traliewerk en het was juist genoeg voor hen om de vage omtrekken te kunnen onderscheiden van de kale ondergrondse ruimte die onder de volle oppervlakte van het huisje bleek te lopen. Er stond geen enkel meubelstuk in de ruimte, en er was geen andere uitweg dan die waardoor ze waren binnen gekomen.

„Denken jullie heus dat dat schot dat we hoorden op op meneer Thompson is afgevuurd?" vroeg Jane hortend en stotend, en het was het enige dat ze kon doen om haar tanden het klapperen te beletten.

„Ik kan me niet voorstellen dat ze hem zomaar in koelen bloede hebben neergeschoten," antwoordde Fergie rustig. „Al geloof ik wel dat die Boniface een genadeloze schurk is, ik zie niet in, waarom hij Thompson zou vermoorden en ons opsluiten."

„Dat is juist waar ik over zit te piekeren," verklaarde Jerry. „Ik denk dat ze ons alleen maar bang willen maken om ons de schrik op het lijf te jagen, zodat we onze mond zullen houden."

„Maar wat hebben ze dan met meneer Thompson gedaan?" hield Jane vol.

Geen van beide jongens kon die vraag beantwoorden. Inplaats daarvan liep Jerry naar de muur aan de andere kant van de kelder en bleef onder het bovenlicht staan. „Laten we eens proberen naar buiten te kijken, Fergie," stelde hij voor. „Buk jij hier eens."

Fergie liep tot dicht bij de muur en bukte zich, zodat Jerry op zijn schouders kon klimmen. Zijn hoofd reikte tot aan de zoldering, toen zijn gezicht ter hoogte van het raampje was gekomen. De opening was maar laag in de buitenmuur aangebracht, aan de voorkant van het huisje en vlak boven de begane grond, en het bood maar een beperkt uitzicht over de baai. Jerry kon niets ontwaren op het karrespoor voor het huis, en er was niet het minste geluid te horen.

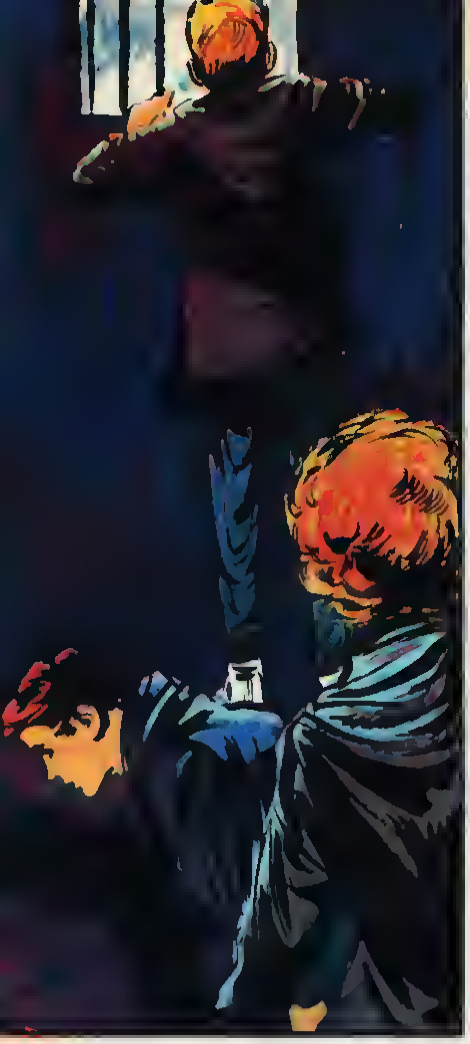

Fergie liep tot dicht bij de muur en Jerry klom op zijn schouders. Zijn hoofd reikte tot aan de zoldering, toen zijn gezicht ter hoogte van het raampje was gekomen.

Fergie keek op zijn horloge. „Het is tien voor half vier." Fergies stem klonk gespannen. „Het lijkt alle maal wel een nachtmerrie. Thompson zei dat de inspecteur onderweg was, maar dan had hij hier om drie uur al moeten zijn. Een politieman komt nooit te laat op een soort afspraak als deze. Bovendien was dit huis leeg. Thompson dacht dat Boniface ver trokken was, maar we waren nog niet binnen, of hij verschijnt met nog een man en neemt ons gevangen. We zijn recht in de val gelopen; maar we waren toch op jacht naar Bredon, niet naar de kapitein. Ik kan niet ..."

„Stil es!" riep Jerry opeens. „Er komt een auto aan!"

„De politie!" juichte Jane.

Ze bleven roerloos onder het raampje staan en hoorden het voertuig buiten stilhouden. Ze konden vage geluiden horen en stemmen, maar ze konden niet uitmaken wat er gezegd werd.

„Klim omhoog en probeer of je iets kunt zien. vlug!" Jane rukte aan Jerry's arm.

„Ik zal boffen, als ze binnen mijn gezichtskring komen," antwoordde hij, maar Fergie stond al voor over gebogen en Jerry sprong op zijn rug en richtte zich tot voor de opening op. Het voertuig was op maar een paar meter afstand voor hem geparkeerd, duidelijk zichtbaar. Het was geen politiewagen.

„Ik geloof niet dat het inspecteur Langton is. 't Is iemand met een Landrover." Het was duidelijk in Jerry's stem te horen dat al zijn hoop vervloog.

„O nee!" kreunde Jane wanhopig.

„Ssssst! Er komt iemand naar buiten. twee man nen. en nog één. –" Jerry hield opeens stil. „Eén van hen is de vent die Thompson mee naar buiten nam–. en. .– " Hij hapte naar adem, nauwelijks in staat om nog een woord uit te brengen. „En Thompson is er ook bij! Hij gaat nu achter het stuur zitten. ."

„Laat mij ook eens kijken!" onderbrak Fergie hem, en onmiddellijk liet Jerry zich op de grond zakken. „Ga jij bij de muur staan, en bukken, Jerry vlug. Ik moet ze ook even zien."

Jerry boog zijn rug, waarbij hij zich tegen de muur steunde, toen Fergie's gewicht bovenop hem kwam. Tegelijkertijd startte buiten de motor van de auto.

„Je hebt gelijk," hijgde Fergie, terwijl hij door het traliewerk tuurde. „Thompson zit aan het stuur! En ik durf er een eed op te doen, dat het de Landrover van Bredon is!" „Van Bredon!"

Hij deelde die feiten op teleurgestelde toon aan de anderen mee.

„Zeg, waar blijft de politie eigenlijk?" wilde Jane weten. „Meneer Thompson zei dat de inspecteur onderweg hierheen was. Ik snap er niets meer van."

Jerry liet zich weer op de grond zakken en

„Je hebt gelijk," hijgde Fergie. „Thompson zit aan het stuur! En ik durf er een eed op te doen dat het de Landrover van Bredon is!"

eeho-den Jerry en Jane in koor, „Je vergist je vast, Fergie!" voegde Jane er ongelovig aan toe. Het voertuig reed weg en Fergie's gezichtsveld was weer leeg. Soepel sprong hij op de grond.

„Het was Bredons Landrover," herhaalde hij zelfverzekerd. „Ik heb jullie toch gezegd, dat ik hem een keer in Stanbridge heb gezien. Ik ben er niet alleen zeker van dat het zijn nummer was, maar er zit een lap op de linnen kap genaaid aan de buitenkant, nogal onderaan. Er is geen twijfel aan, dat ik gelijk heb."

„Maar je zei dat Thompson aan het stuur zat! Hoe.....?" Ontdaan stokte Jane opeens.

„Dat is wat mezelf ook met stomheid slaat," bekende Fergie, die eveneens voor een raadsel stond. „Dat revolverschot dat wij hebben gehoord, wae om ons te laten denken dat hij vermoord was. Hij is niet alleen springlevend, maar hij schijnt bovendien de leiding te hebben van die smerige troep — want hoe kan hij anders nu in de Landrover van Bredon rijden?"

„Daar probeer ik ook al steeds een oplossing voor te vinden," merkte Jerry wreng op. „En ik geloof dat die oplossing nu nogal voor de hand ligt; we zijn regelrecht in een val gelopen op het ogenblik dat we naar Thompson gingen om zijn hulp in te roepen."

„Je bedoelt . . dat hij ons al die tijd om de tuin heeft geleid?" Jane trilde van diepe verontwaardiging.

„Ja, hij hoort bij die bende. Toen hij ontdekte dat wij erachter waren gekomen, wat daarginds aan de gang is, moest hij natuurlijk iets doen om te voorkomen dat wij het verhaal aan iemand anders zouden overbrieven. Er was geen betere manier dan te doen alsof hij aan onze kant stond, ons te vragen hem te helpen, en ons toen dat verhaaltje op de mouw te spelden, dat hij hierheen zou komen met de inspecteur! Al die kletskoek over de politie en dat Boniface er vandoor was gegaan, diende alleen maar om ons hier binnen te lokken."

„Natuurlijk, die Boniface heeft hier nooit gewoond," viel Fergie hem driftig van nijd bij, inwendig woedend over de manier waarop ze zich voor de mal hadden laten houden.

„Je kunt duidelijk zien dat hier in jaren geen mens heeft gewoond. Dat verbrande papier in de haard was er gewoon neergelegd, en Boniface en die andere schurk stonden rustig het teken af te wachten." — „Goelegrut!" riep Jane. „Het is haast onvoorstelbaar — een kustwachter nota bene!"

„En nu is het ook duidelijk, waarom we zijn sloep bij Gullmarsh Eiland zagen liggen," ging Jerry verder. „Na dat eerste gesprek met ons, toen hij wist dat wij het scheepswrak hadden ontdekt, moest hij overleg plegen met Bredon, en op dat moment zaten ze dit hele plan te beramen. En natuurlijk had hij zijn smoesje bij de hand, om alle verdenking weg te praten, als wij die eventueel mochten koesteren, wanneer we hem toevallig hadden gezien. Hij wist wat hij vanmorgen tegen ons ging zeggen. Bredon, Boniface en Thompson zitten allemaal in het komplot, en ze moeten ons wel uit de buurt houden totdat ze klaar zijn met de berging van het goud."

Fergie en Jane stonden juist mistroostig Jerry's theorie te beamen, toen ze de grendel van de kelderdeur hoorden wegschuiven. Ze liepen naar het trapje toe, en toen de deur open ging en de lichtbundel uit een lantaarn over hen heen gleed, herkenden ze het geluid van de Landrover weer, die opnieuw op het huisje af kwam rijden.

Er was geen tijd meer om naar het raampje te gaan. Ze bleven verstijfd onderaan het trapje staan en staarden alle drie omhoog naar de vage gestalte die de lantaarn vasthield.

De loop van een revolver glansde in de linkerhand van de man die Thompson met de naam Boniface had aangesproken.

„We vertrekken." Dezelfde schorre, dreigende stem klonk vlijmscherp boven hen. „Kom naar boven — één voor één....."

De loop van een revolver glansde in zijn linkerhand. „We vertrekken," klonk het dreigend. „Kom naar boven...."

Wat zijn de schurken met hen van plan? Wanneer zal er een eind komen aan de kwellende spanning? Volgende week hoor je meer!

TOM POES
en het MONSTER
van de HOP-VALLEI
HEER BOMMEL TREKT ER OP UIT OM HET MONSTER VAN DE HOPVALLEI TE GAAN BEVECHTEN.
HET IS TOCH WEL MOOI, DAT MEN ZOVEEL VERTROUWEN IN MIJN KRACHT HEEFT. HA, IK SNAK ERNAAR, OM HET ONDIER IN ZEE TE DRIJVEN.
HM.
WAT HM? TWIJFEL JIJ DAARAAN? DE KRACHT VAN EEN BOMMEL IS ONWEERSTAANBAAR, DAT MOEST JE WETEN!
JA... MAAR DIE VAN HET MONSTER OOK, ZO TE ZIEN.
EH... HM... W-WAT BEDOEL JE DAARMEE? ZOU HET MONSTER DIT GEDAAN HEBBEN!
HET ZIET ER WEL NAAR UIT, VINDT U NIET?
HM, IK WIL HIER TOCH EVEN UITBLAZEN ...IK EH... BEN MOE, TOM POES.

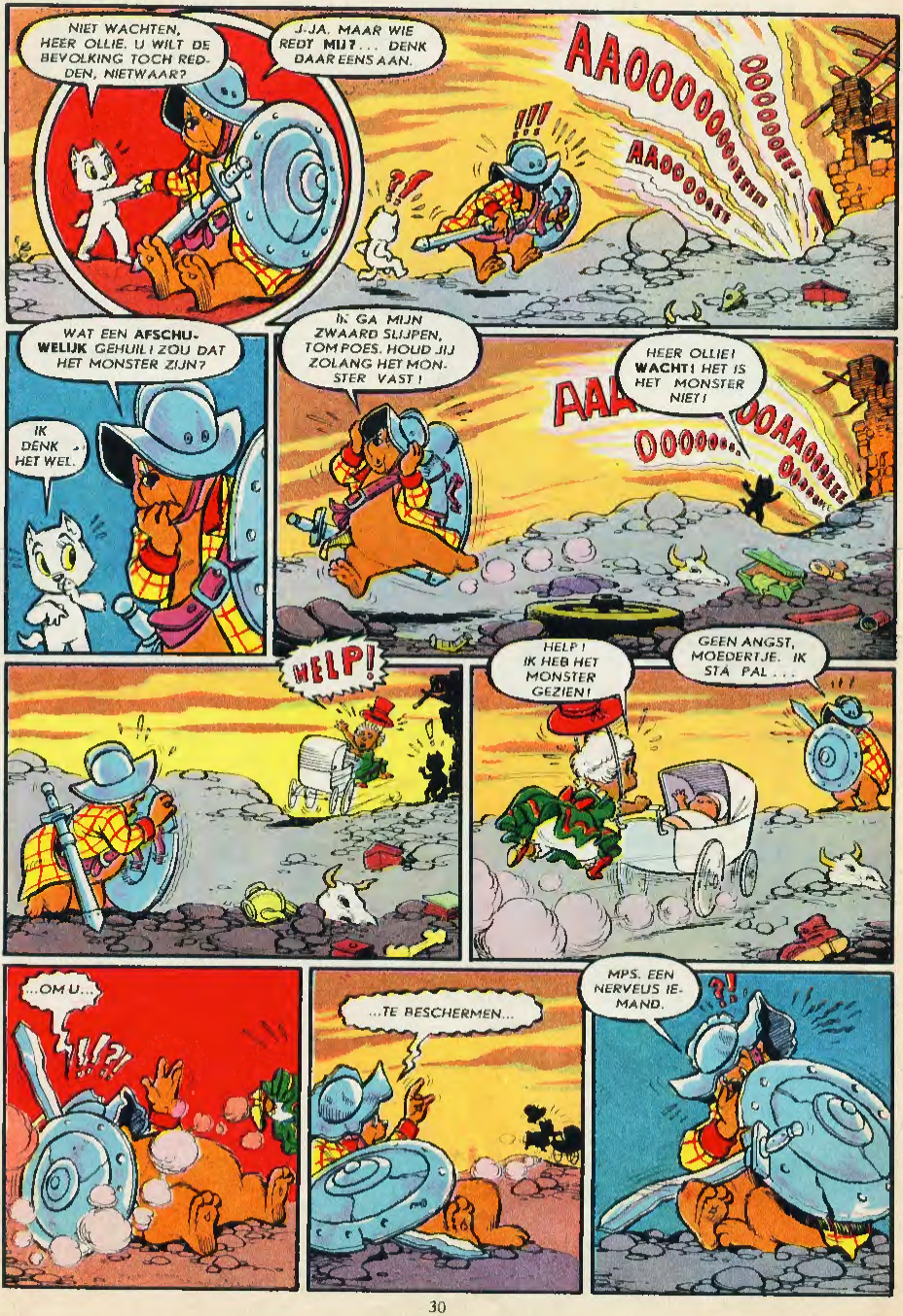
NIET WACHTEN, HEER OLLIE. U WILT DE BEVOLKING TOCH REDDEN, NIETWAAR?
J..JA. MAAR WIE REDT MIJ?... DENK DAAR EENS AAN.
AAOOOOOOOOEEEEH
OOOOOOOEEEH
AAOOOOEEE
WAT EEN AFSCHUWELIJK GEHUIL! ZOU DAT HET MONSTER ZIJN?
IK DENK HET WEL.
IK GA MIJN ZWAARD SLIJPEN, TOMPOES. HOUD JIJ ZOLANG HET MONSTER VAST!
AAA
HEER OLLIE! WACHT! HET IS HET MONSTER NIET!
OOOOOO...
OOAAOOEEE
OOOOOO
HELP!
HELP! IK HEB HET MONSTER GEZIEN!
GEEN ANGST, MOEDERTJE. IK STA PAL...
...OM U...
?!?!
...TE BESCHERMEN...
MPS. EEN NERVEUS IEMAND.
?!

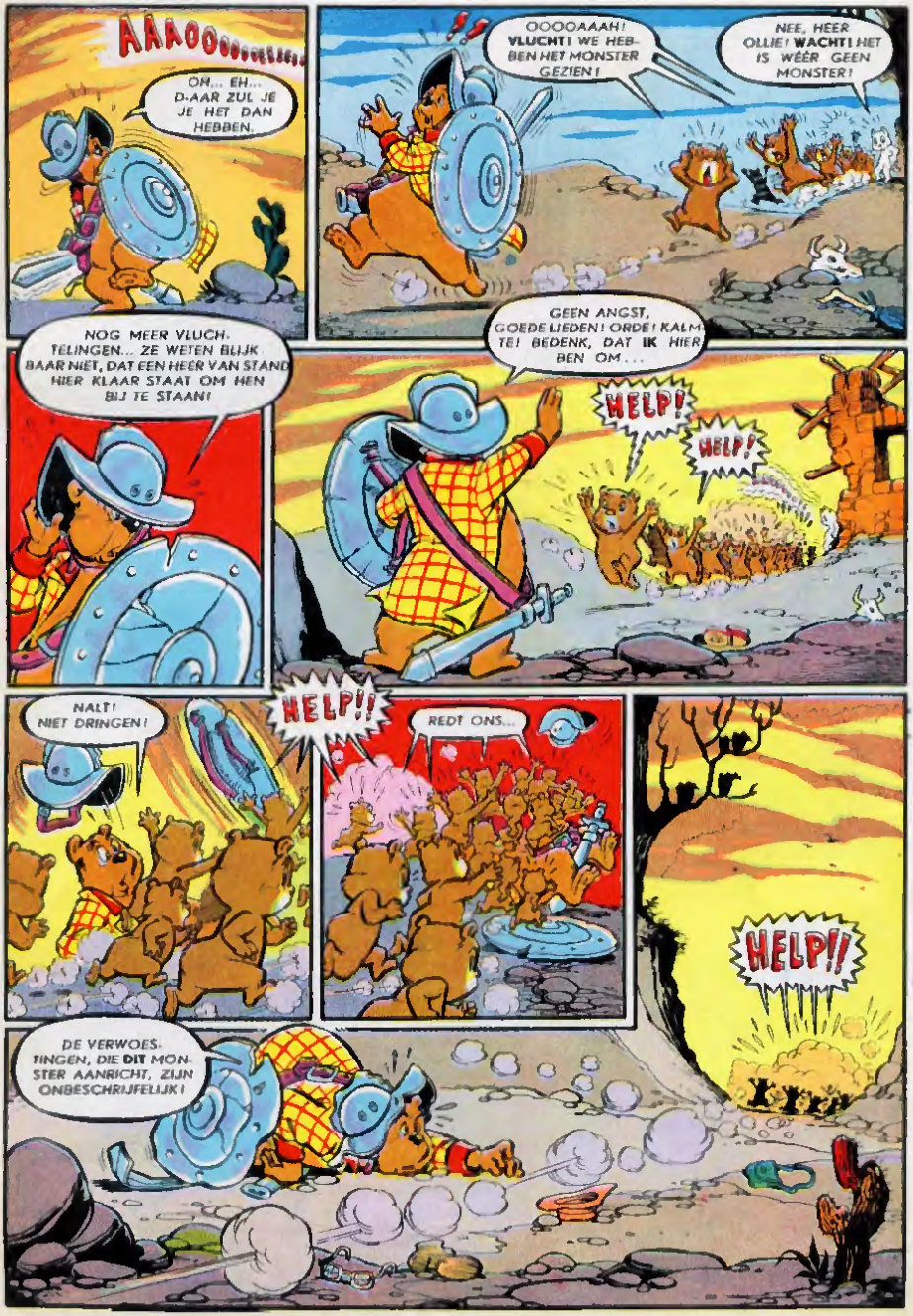
AAAOOOOOOEEEEE!
OH... EH... D-AAR ZUL JE JE HET DAN HEBBEN.
OOOOAAAH! VLUCHT! WE HEBBEN HET MONSTER GEZIEN!
NEE, HEER OLLIE! WACHT! HET IS WÉÉR GEEN MONSTER!
NOG MEER VLUCHTELINGEN... ZE WETEN BLIJKBAAR NIET, DAT EEN HEER VAN STAND HIER KLAAR STAAT OM HEN BIJ TE STAAN!
GEEN ANGST, GOEDE LIEDEN! ORDE! KALMTE! BEDENK, DAT IK HIER BEN OM...
HELP!
HELP!
HALT! NIET DRINGEN!
HELP!!
REDT ONS...
HELP!!
DE VERWOESTINGEN, DIE DIT MONSTER AANRICHT, ZIJN ONBESCHRIJFELIJK!

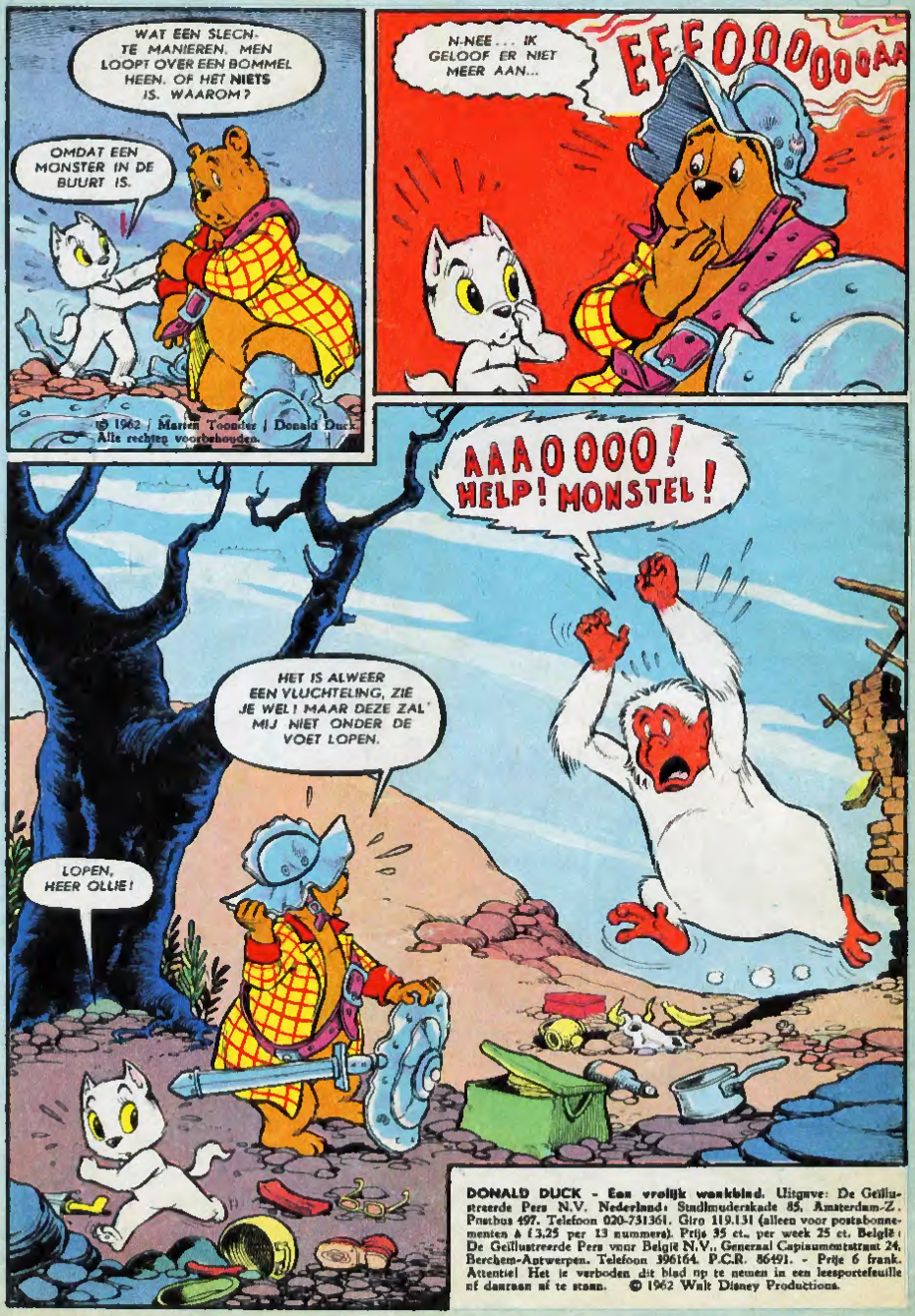

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. Nederland: Studiumderkade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3,25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. België: De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capsumentstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 6 frank. Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan of te staan. © 1962 Walt Disney Productions.